

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 42^{ου} ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2001 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 102

Σκίσαμε φέτος. Σαν ζωντανό Φεστιβάλ με τα καλά του και τα ανάποδά του. Σε αριθμό προσέλευσης θεατών, όρθιων και καθιστών στις αίθουσες, Σε αριθμό παρουσιάσης ελληνικών ταινιών, αμιγώς ελληνικών παραγωγών ή συμπαραγωγών με άλλες χώρες. Σε επισκέπτες από την πόλη, από την Αθήνα, από την περιφέρεια, από το εξωτερικό. Σε αριθμό τακτικών, επαναληπτικών και έκτακτων προβολών. Σε δημοσιότητα: έντυπη, ραδιοφωνική, τηλεοπτική, διαφημιστική, από στόμα σε στόμα. Σε συνεντεύξεις, φωτογραφίες, παρουσιάσεις. Αλλά και σε υποσχέσεις, καυγάδες, νοσταλγικές αναδρομές, γκρίνιες, προτάσεις για βελτιώσεις, εξαγγελίες, αιτιάσεις. Σε απρόοπτα και προβλέψιμα οργανωτικά προβλήματα, αλλαγές προβολών, καινοτομίες, πήγαινε-έλα στα καλντερίμια του λιμανιού, πάρτυ, μπουφέδες, καφέδες, αναφορές στο ένδοξο παρελθόν και παρακαταθήκες για το μέλλον, ανταγωνισμούς, παραδοχές αξιών, αναδρομές, γκλαμουριές, κουτσομπολιά, κινήτα, εναλλαγές του καιρού, γκάφες, μурμουρές, φιλιά και αγάπες. Όπως και ταινίες, πολλές ταινίες, περισσότερες απ' όσες αντέχει και ο πιο ανθεκτικός-σινεφίλ-οργανισμός. Αλλά και πληροφοριακό υλικό, έντυπο και ηλεκτρονικό, εκδόσεις, εκδόσεις, βραβεύσεις, διαπιστεύσεις, προσκλήσεις τιμής ένεκεν, κάρτες μελών, ανακοινώσεις, μανιφέστα, καταγγελίες, προβλέψεις, εκκλήσεις, κουβέντες του αέρα, καλαμπούρια, φιλοφρονήσεις, συνεχείς αφίξεις και αναχωρήσεις, ξενύχτια, καθυστερήσεις, επιβεβαιώσεις, αναθεωρήσεις. Τι άλλο περιμένετε από ένα Φεστιβάλ σαν κι αυτό; Που δεν είναι των Καννών, της Βενετίας, του Βερολίνου αλλά της Θεσσαλονίκης; Σίγουρα κάποιοι πολλά περισσότερα και άλλα καλύτερα. Εντάξει. Για ένα πράγμα μόνο ας μην τρέφουμε φρούδες ελπίδες: ότι αυτά τα παιδιά των εικόνων, κινηματογραφόφιλοι και κινηματογραφιστές, θα μεγαλώσουν κάποτε. Δεν πρόκειται. Θα παραμείνουν πάντα παιδιά. Με τα καλά και τα ανάποδά τους. Για όσο τουλάχιστον εξακολουθούν να "φτιάχνονται" με εικόνες, κινούμενες εικόνες. Είναι η φύση τους τέτοια. Αλλά πάλι πολλά είπαμε...

του Σωτήρη Ζήκου

FLY HIGH. RUN FAR.

“Αυτό που περιμένω από μια ταινία του διεθνούς διαγωνιστικού είναι να με εκπλήξει: να είναι η ταινία διασκεδαστική και να έχει κάτι μέσα της. Αυτό που ψάχνω σε όλες τις ταινίες που βλέπω είναι να έχουν ενδείξεις ενός οράματος του νου που τις συνέλαβε.”

Τζον Μπούρμαν
Πρόεδρος της Κριτικής Επιτροπής του 42ου Φεστιβάλ

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

- 4** Οι κύριοι με τη ριγέ του Πίτερ Καπνέο η ταινία λήξης του Φεστιβάλ και μια συνέντευξη της Ronit Elkabetz
- 5** Για μια ιστορία πολυπολιτισμική μιλά η Jeanine Meerapfel και για μια μικρού μήκους ταινία που μεγάλωσε ο Jan Cvitkovic
- 6** Ανάμνηση σε δυο γενιές στους Νέους Ορίζοντες και μια συνέντευξη του Jan Hřebejk από το 3x3
- 7** Για τη σχέση μαγειρικής και κινηματογράφου μας μιλά η Sandra Nettelbeck, σκηνοθέτης της ταινίας *Μάρθα*

- 10-11** Οι επανηληπτικές προβολές των ελληνικών ταινιών τη Δευτέρα
- 13** Για την αναζήτηση μιας χαμένης συλλογικότητας ανάμνηση στους κινηματογραφιστές μιλά ο Χάρης Παπαδόπουλος
- 15** Ταξιδεύοντας με ταινίες: Μια αποκλειστική συνέντευξη του Γιώργου Χωροφά στο Πρώτο Πλάνο
- 17** Ο Lucien Pintilie μιλά για την ταινία του *Το απόγευμα ενός βρασιονιστή* και μια συνέντευξη του Shergj Xuvani

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

travelling

Χορτασμένοι από ταινίες. Πεινασμένοι για σπιτικό φαγητό.

Αγαπητό μου φεστιβαλικό ημερόλογο,

• Όπως πάντα όταν τελειώνει κάτι, έτσι και τώρα που πλησιάζουμε στο φινάλε, βγαίνει μια μικρή πίκρα, ένα μικρό και διακριτικό συναίσθημα ότι κάτι δεν στέκει καλά. Δεν μπορείς να φαντάζεσαι άδειους χώρους, το καφέ κλειστό και νεκρική σιγή. Ο χώρος πρέπει να σφύζει πάντα από ζωή. Αυτό είναι το σωστό κι έτσι πρέπει να γίνει. Δεν μπορεί το φεστιβάλ να είναι ένας κοιμήτης που χτυπάει και φεύγει.

• Για ακόμα μια φορά το πάρτι των νέων οριζώντων σημείωσε επιτυχία. DJ Valavanis, κλαμπ μουσική, ο κόσμος ασφυκτικά γέμισε την αποθήκη και το ποτό χαλάρωσε τους ενδοιασμούς. Χορός και μια ομάδα επαγγελματιών βραζιλιάνων ξεσήκωσε το κοινό με την αγαλματινία κορμωστασιά του και τις επιδέξιες χορευτικές-ακροβατικές κινήσεις. Και αφού ο πάνω όροφος δεν γκρεμοσυντρίστηκε από την πολυκοσμία και το χοροπηδητό, μάλλον δεν θα πέσει ποτέ.

Μισέλ: Do you remember me?
Άνγκελα: Antonio...
no. Eduardo... no.
Pedro...no.
Μισέλ: Ich bin Michel.

• Με 1,8 δις επιδοτεί το κράτος τον ελληνικό κινηματογράφο ή αλλιώς περίπου 4,6 εκατομμύρια δολάρια. Για να αντιληφθείτε το μέγεθος του ποσού πληροφοριακά παραθέτω πως το Κλάμα Βγήκε από τον Παράδεισο, κόστισε περίπου 1 εκατομμύριο δολάρια, ενώ μια μέση ελληνική παραγωγή κυμαίνεται μεταξύ 50 και 150 χιλιάδων δολαρίων. Όσο για τις αμερικάνικες, το περίφημο και ανεξάρτητο π, του Αρονόφσκι κόστισε 60 χιλιάδες, το Mullholand Drive, του Λιντς (από τις φτηνές παραγωγές) 7 εκατομμύρια και το υπερθέαμα Μουλέν Ρουζ 52,5 εκατομμύρια.

• Εθεάθη ο Τζον Μπούρμαν στην Καλλικράτεια. Πρέπει να είχε και παρέα το Σκολιμόφσκι, όμως δεν βάζουμε το χέρι στη φωτιά. Αλλά έτσι είναι... Αν έρχεσαι από τα βόρεια, η θάλασσα τέτοια εποχή φαίνεται λουκούμι. Όχι, σαν εμάς τους ξενέρωτους που κουκουλωνόμαστε στα φούτερ μας.

• Βαβυλωνία στη συνέντευξη τύπου της ταινίας Το Καλοκαίρι της Άννας. Τρεις γλώσσες και μικρό μπερδεμα μέχρι να πάει μπρος η μηχανή. Πάντως χωρίς δεύτερη σκέψη, δίχως την παραμικρή αμφιβολία και διαταγμό, τις εντυπώσεις έκλεψε η σαρανταπεντάχρονη Άντζελα (Άνγκελα, όπως την αποκαλούσαν) Μολίνα. Δεν ήταν τα ίδια της λόγια ούτε τα σπαστά

αγγλικά. Ήταν η ώριμη, εξωγήινη ομορφιά της και η δυνατή βραχνή φωνή που με τις λίγες και εύχες ισπανικές λέξεις που πρόφερε στο τέλος καθήλωσε το κοινό. Δυναμική κι αισθησιακή, χαμογελαστή και προσπτή, μοίρασε φεύγοντας αυτόγραφα και άφησε λίγη από τη μεσογειακή ζεστασιά της.

Του: I like my town, with a little drop of poison, but I feel much cleaner after it rains.... (dum de dum)

• Μάθημα σκηνοθεσίας από τον Τζον Μπούρμαν το πρωί. Φλεγματικός με ιδιόρρυθμο χιούμορ, τυπικός εγγλέζος κατά τα στερεότυπα. Και αν πίσω του έχει αφήσει έργα που θα έπρεπε να συμπληρώνουν την ταινιοθήκη κάθε σινεφιλ, αυτό

Σπύρος: Αφού σου λέω, μου έδωσε ακάλυπτη επιταγή.
Κοτάν: Δεν είναι αυτός ο Ανδρέας, τον μπερδεύεις. Είναι ο Αντώνης, σου είπα.

• Το στομάχι μου είναι βαρύ και το νιώθω να διαλύεται. Έχει φυτρώσει μια σαντουιτσιά (το φυτό που αναπτύσσεται στο στομάχι λόγω των σάντουιτς) και απλώνει τα κασέρια, τις ντομάτες και τις γαλοπούλες μες στα σωθικά μου.

τον Τσίρο Μιφούνε μέσω του μεταφραστή σε μια παλιά λογομαχία τους. Ο μεταφραστής (ποιος θα ήθελε να είναι στη θέση του;) παρακάλεσε, είπε πως δεν μπορεί να κάνει κάτι τέτοιο, φοβήθηκε την υβριστική προσβολή και τη σωματική του ακεραιότητα. Τελικά γονάτισε και φοβισμένα ξεστόμισε τη γαλιωνέζικη μετάφραση. Ο Τσίρο Μιφούνε εκνευρισμένος γκρέμισε με μια γροθιά τον άμοιρο μεταφραστή κάτω.

• Μια φορά ο Τζον Μπούρμαν επισκέφτηκε τον Τζόελ Κάεν. Όταν κατέβαιναν από το διαμέρισμά του, ένας ευδιάθετος τύπος χαιρετούσε εγκάρδια τον τελευταίο. Ο Τζόελ αδιαφόρησε παγερά και μωρουδίστηκε κάτι. «Καλά, ποιος ήταν αυτός;» «Κριτικός από τους New Yorker. Μου τη σπάει να έχω πάρει δώσε με κριτικούς. Με εκνευρίζουν».

• Το μεσημέρι ο αέρας γυρόφερνε την τσίκα από τα ψητά και η ζωντανή μουσική της μπάντας ακολουθούσε. Φαγοπότι των σκηνοθετών με ποικίλους μεζέδες μπροστά στη θάλασσα, που το τίμησαν πάρα πολλοί (για την καταπολέμηση της σαντουιτσιάς, που λέγαμε...)

• Τώρα η νέα μέθοδος για να βγάξετε εισιτήρια. Μπλοκάρουν οι υπολογιστές στην αποθήκη 1, γράφεις σε ένα χαρτάκι τις ταινίες που θέλεις να δεις, το αφήνεις στο παιδί και περνάς μετά από μια ωρίστα. Διπλό το καλό. Και δεν περιμένεις στην ουρά και βολεύεις τον καφέ σου.

• Ένας κύριος μαχόταν με την κοπέλα που βγάξει τα εισιτήρια. «Μα, δεν μπορείτε να βγάλετε εισιτήρια για δυο ταινίες την ίδια ώρα». «Ναι, αλλά εγώ είμαι σκηνοθέτης», απαντούσε αυτός. Το είπε αρκετές φορές, για να εμπεδώσουμε όλοι. Θέλει να το ακούει...

Αγγέλα: Gospodi! Oh, si, Mikaelo!!!
(ματς, μωτς)
Μισέλ: Epitelous, me thimithike...

• Hedwig and the Angry Inch, του σκηνοθέτη και πρωταγωνιστή Τζον Κάμερον Μίτσελ, ήταν η ταινία έκπληξη. Κέρδισε το βραβείο κοινού στις Νύχτες Πρεμιέρας στην Αθήνα και αφηγούνταν τη ροκ ζωή ενός τρανσέξουαλ τραγουδιστή που εγγεί-

ρισε το μωρίο του, αλλά κατά λάθος του περίσσεψε μια... ίντσα.

• «Την άλλη φορά θα έρθω ως δημοσιογράφος. Εδώ στο φεστιβάλ αντί για τους σκηνοθέτες, βασιλιάδες είναι οι δημοσιογράφοι», δήλωσε ο κύριος Κολλάτος. Πάλι καλά, με όσα είχε και έκανε μέχρι τώρα. Φαντάζεσαι τι θα είχε γίνει αν είχε δει την ταινία του Μαντσέφσκι Σκόντ;

• Δεν ξέρω αν τα βραβεία είναι μαγειρεμένα ούτε αν τα έχουν δώσει χωρίς να έχουν δει τις ταινίες ούτε αν κρύβονται σκοπιμότητες, αλλά έχω κουραστεί να ακούω τα ίδια τα ίδια. Αυτό που ξέρω είναι πως είναι αφέλεια να νομίζεις κάποιος πως η διαδικασία βράβευσης σε οποιαδήποτε οργάνωση οποιασδήποτε τέχνης είναι εκατό τοις εκατό διανούτης. Και επιτέλους αν μια ταινία δεν βραβευθεί, δεν σημαίνει αποκλειστικά πως τα αποτελέσματα είναι κάλπικα. Ας είμαστε και λίγο μετρίοφρονες.

• Τι να μην ξεχάσω για την Κυριακή: να παρευρεθώ στην τελετή λήξης, για να δω μετά το Lucky Break του άντρα με τα όλα του, Πίτερ Κατανέο. Να στοιχηματίσω και ας χάσω, πως καλύτερη ταινία του διεθνούς θα ανακηρυχτεί η Μία Εφηβή και να δω αν θα γκρινιάζουν οι ξένοι δημιουργοί για την απονομή βραβείων. Μμμ, και να γευτώ σπιτικό φαγητό.

• Τι βλέπω απ' εκεί; Σκίζουν οι απέκτες.

Sotiris Babatzim - sbabajim@yahoo.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 18 SUNDAY

cine OLYMPION RENAULT

20:30 ΤΕΛΕΤΗ ΛΗΞΗΣ
CLOSING CEREMONY

21:00 Closing Film
ΟΙ ΚΥΡΙΑΙ ΜΕ ΤΑ ΠΙΕ
LUCKY BREAK, 112'
Peter Cattaneo
UK / Germany, 2001
O.V. English

cine PAVLOS ZANNAS

12:00 N.H. International selection
Ο ΔΡΟΜΕΑΣ / ATANARJUAT, 172'
Zacharias Kunuk
Canada, 2001
O.V. Unnuit • English subtitles

15:30 N.H. New French Cinema
ΤΟ ΠΑΡΑΛΙΑΚΟ ΚΑΦΕ
LE CAFE DE LA PLAGE, 85'
Benoit Graffin
France, 2001
O.V. French • English subtitles

18:00 N.H. New German Cinema
ΜΑΡΓΑ / DREI STERNE, 107'
Sandra Neffbeck
Germany, 2001
O.V. German • English subtitles

20:30 N.H. American Independents
ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΚΡΕΒΑΤΟΚΑΜΑΡΑ
IN THE BEDROOM, 136'
Todd Field
USA, 2001
O.V. English

23:00 N.H. American Independents
L.I.E., 97'
Michael Cuesta
USA, 2001
O.V. English

cine JOHN CASSAVETES

15:00 N.H. 3x3 Rakhshan Bani- Etemad
ΣΤΟ ΠΕΤΣΙ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ
ZIR-E POOST-E SHAHR, 92'
Iran, 2001
O.V. Farsi • English subtitles

17:30 N.H. New German Cinema
ΟΙ ΜΕΡΕΣ ΑΝΑΜΕΣΑ
IN DEN TAG HINEIN, 120'
Maria Speth
Germany, 2001
O.V. German • English subtitles

20:00 N.H. New French Cinema
ΣΕ ΑΝΑΜΟΝΗ / STAND BY, 121'
Roch Stephanik
France, 2000
O.V. French • English subtitles

22:30 N.H. New German Cinema
ΘΑ Σ' ΕΧΩ ΣΤΑ ΠΟΥΤΟΥΛΑ
ICH WERDE DICH AUF HANDEN TRAGEN, 62'
Iain Dillthey
Germany, 2001
O.V. German • English subtitles

cine TONIA MARKETAKI

11:00 Balkan Survey
ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ / SLOGANS, 90'
Gjergj Xhuvani
Albania / France, 2001
O.V. Albanian • English subtitles

13:00 Balkan Survey
ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ
PISMO DO AMERICA, 105'
Ilgika Trifonova
Bulgaria, 2001
O.V. Bulgarian • English subtitles

15:30 New Argentinean Cinema
ΚΟΣΜΟΣ - ΓΕΡΑΝΟΣ / MUNDO GRUA, 90'
Pablo Trapero
Argentina, 1999
O.V. Spanish • English subtitles

18:00 Balkan Survey
ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΕΝΟΣ ΒΑΖΑΝΙΣΤΗ
DUPA AMIAZA UNUI TORTIONAR, 88'
Lucien Pintilie
Romania/France, 2000
O.V. Romanian • English subtitles

20:30 New Argentinean Cinema
ΧΕΙΜΩΝΑΣ, ΜΑΥΡΑ ΧΑΝΙΑ
INVIERNO MALA VIDA, 84'
Gregorio Cramer
Argentina, 1997
O.V. Spanish • English subtitles

23:00 Balkan Survey
ΓΑΥΚΑ ΟΝΕΙΡΑ / SLADKE SANJE, 110'
Saso Podgorsek
Slovenia, 2001
O.V. Slovenian • English subtitles

cine FRIDA LIAPPA

13:00 John Boorman Retro
• ΔΥΟ ΓΥΜΝΕΣ ΛΟΥΟΜΕΝΕΣ
TWO NUDES BATHING, 30'
UK, 1995
O.V. English
• ΟΝΕΙΡΕΥΤΗΚΑ ΟΤΙ ΞΥΠΝΗΣΑ
I DREAMT I WOKE UP, 48'
UK, 1991
O.V. English

15:30 John Boorman Retro
Ο ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΣ ΤΟΥ ΑΛΚΑΤΡΑΖ
POINT BLANK, 92'
USA, 1967
O.V. English

18:00 Special Screenings
MILLENNIUM MAMBO, 119'
Hou Hsiao Hsien
Taiwan, 2001
O.V. Mandarin • English subtitles

20:30 John Boorman Retro
ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗ ΡΑΓΚΟΥΝ
BEYOND RANGOON, 99'
USA, 1995
O.V. English

23:00 International Competition
ΚΙΝΗΤΟΣ ΣΤΟΧΟΣ / ABSOLUTNII STO, 97'
Srdan Golubovic
Yugoslavia, 2001
O.V. Serbian • English subtitles

cine TAKIS KANELLOPOULOS

13:30 Awarded Films
at the 2001 Drama Short Film Festival
• Ο ΓΚΟΓΚΟΣ / O GOGOS, 13'
Panagiotis Fafouts
Greece, 2001 • O.V. Greek
• SEE NO EVIL / SEE NO EVIL, 18'
Aris Balafoutas
Greece, 2001 • O.V. Greek
• NONA / NONA, 30'
Angela Milonaki
Greece, 2001 • O.V. Greek
• ΤΙ ΚΟΙΤΑΣ; / TI KITAS, 12'
Melpomeni Tsaroucha
Greece, 2001 • O.V. Greek
• Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΤΑΜΠΑΚΟΣ
O TELEUTAIOS TABAKOS, 25'
Lefteris Danikas
Greece, 2001 • O.V. Greek

15:30 Stavros Tornes Retro
ΝΤΑΝΙΛΟ ΤΡΕΛΕΣ / DANILIO TRELES, 86'
Greece, 1986
O.V. Greek • French subtitles

17:30 Greek Films 2001
ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙΩΝ
TO MONON TIS ZOIS TOU TAXIDIION, 87'
Lakis Papastathis
Greece, 2001
O.V. Greek • English subtitles

20:00 Greek Coprod.
ΦΘΙΝΟΠΟΡΙΝΗ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ
FTHINOPORINI EPISTROFI, 114'
Yorgos Agathonikidis
Czech Republic-Greece, 2001
O.V. Czech-Greek • English subtitles

22:30 Greek Films 2001
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΙ ΑΙΣΕ
ALEXANDROS KE AISHE, 110'
Dimitris Kollatos
Greece, 2001
O.V. Greek • English subtitles

ΤΕΛΕΤΗ ΛΗΞΗΣ

Με μια σύντομη τελετή, που θα γίνει σήμερα το βράδυ στις 20:30 στην Μαΐθουσα Ολύμπιον RENAULT, όπου θα απονεμηθούν ο Χρυσός Αλέξανδρος (36.500€) και Αργυρός Αλέξανδρος (22.000€), καθώς και τα καθιερωμένα Βραβεία Σκηνοθεσίας, Σεναρίου, Πρώτου Ανδρικού και Γυναικείου Ρόλου και Καλλιτεχνικής Επίτευξης, θα κλείσει φέτος η αυλαία του 42ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Την τελετή θα παρουσιάσει ο Διευθυντής του Φεστιβάλ, Μιχάλης Δημόπουλος και τα Βραβεία θα απονεύμουν τα μέλη της Κριτικής Επιτροπής του Διεθνούς Διαγωνιστικού John Boorman, Pawel Pawlikowski, Nuri Bilge Ceylan, Γιάννης Κόκκος, Eduardo Antin (Quintin), Σώτη Τριανταφύλλου και Ana Sofrenovic.

Δυστυχώς στην τελετή λήξης δε θα είναι παρούσα η Άντζελα Μολίνα, όπως είχε προγραμματιστεί, λόγω υποχρεώσεων που την αναγκάζουν να φύγει σήμερα.

Η ταινία που θα κλείσει το πρόγραμμα του 42ου Φεστιβάλ είναι η νέα ταινία του Πίτερ Κατανέο *Οι κύριοι με τα ριγέ*, που κατάκτησε τις καρδιές μας πριν από τρία χρόνια με το *Άντρες με τα όλα τους*. Με το γνωστό του ανατρεπτικό χιούμορ και τη ρομαντική και αισιόδοξη ματιά του πάνω στους απλούς και λίγο άτυχους ανθρώπους της καθημερινότητας, και με την αφοπλιστική του τρυφερότητα ο Πίτερ Κατανέο δίνει ένα μάθημα ζωής, γύρω από τη σημασία των μικρών και μεγαλύτερων αποδράσεων και, κυρίως, γύρω από τη σημασία του γέλιου (βλ. σελίδα 4).

ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΠΑΡΑΛΛΗΛΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος, οι άνθρωποι του κινηματογράφου-κριτικοί και παράγοντες -αλλά και το κινηματογραφόφιλο κοινό, θα απονεύμουν τα δικά τους βραβεία στις ταινίες που θα επιλέξουν. Ειδικότερα, τα Παράλληλα Βραβεία που θα απονεμηθούν είναι τα εξής:

- Βραβείο της Διεθνούς Ενώσεως Κριτικών (FIPRESCI). Η πενταμελής Επιτροπή θα απονεύμει απο ένα βραβείο για τις ταινίες του Διεθνούς Διαγωνιστικού προγράμματος και ένα βραβείο για τα υπόλοιπα τμήματα του προγράμματος. Η κριτική επιτροπή έχει το δικαίωμα να απονεύμει και μια μνεία σε ταινία του προγράμματος.
- Βραβείο της Πανελλήνιας Ένωσης Κριτικών Κινηματογράφου (ΠΕΚΚ). Απονέμεται σε μια ταινία του Ελληνικού Φεστιβάλ.
- Βραβείο σεναρίου της ΕΕΘΣ (Εταιρεία Ελλήνων Θεατρικών Συγγραφέων). Απονέμεται για πρώτη φορά φέτος στο καλύτερο ελληνικό σενάριο από επιτροπή της Εταιρείας Ελλήνων Θεατρικών Συγγραφέων. Το βραβείο συνοδεύεται από χρηματικό έπαθλο 1174€.

Η τελετή απονομής του Βραβείου FIPRESCI και του Βραβείου της ΠΕΚΚ και θα γίνει σήμερα το μεσημέρι στις 12:00, στο Festival Centre (Αποθήκη Γ)

ΟΙ ΘΕΑΤΕΣ ΤΩΝ ΟΚΤΩ ΠΡΩΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΣΤΙΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ ΤΟΥ 42ΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Τα 51.558 έφθασαν τα εισιτήρια σε όλες τις αίθουσες, στις οκτώ πρώτες μέρες της φετινής διοργάνωσης, σχεδόν κατά 11.000 περισσότερα από το περσινό Φεστιβάλ, που ήταν 40.478.

Την Παρασκευή 18 Νοεμβρίου, στην κορυφή ισοψήφισαν οι ταινίες *Ο 7ος ήλιος του έρωτα* του Βαγγέλη Σερντάρη και *Mulholland Drive* του Ντέιβιντ Λιντς με 700 εισιτήρια. Στη δεύτερη θέση ήταν η ταινία *Οι απέκει* της Μαρίας Μαυρίκου με 500 εισιτήρια και στην τρίτη η ταινία του Διεθνούς Διαγωνιστικού *Τίρανα έτος μηδέν* με 420. Η έκτακτη προβολή της ταινίας *Κανταχάρ* είχε 222 εισιτήρια, παρόλο που ήταν αρκετά νωρίς (11 το πρωί). Επίσης, η ταινία-έκπληξη των Νέων Οριζώντων *Hedwig and the angry inch* προβλήθηκε σε μια αίθουσα κατάμεστη (300 εισιτήρια). Επίσης, η παράσταση της ανανεωμένης *Μητρόπολης* του Φριτς Λανγκ, που έγινε στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης, έκοψε 686 εισιτήρια.

Τον μεγαλύτερο αριθμό εισιτηρίων σε μια προβολή, συνολικά και στις 8 μέρες του Φεστιβάλ, είχε η ταινία *Η κρυφή ζωή ενός μανεκέν* του Τζέρι Σάτσμπεργκ. Στο Διεθνές Διαγωνιστικό, η ταινία *Οι ακροβάτες του κήπου* του Χρίστου Δήμα είχε σύνολο εισιτηρίων (και στις δύο προβολές της) 949. Αντίστοιχα, στο τμήμα των ελληνικών ταινιών, η ταινία *Αιώνιος φοιτητής* του Βαγγέλη Σερντάρη είχε 970 εισιτήρια, με δεύτερη την ταινία *Σώσε με* του Στράτου Τζιτζη με 934.

Οι προβολές του *Orgasmic Vision*, είχαν την πρώτη φορά συνολικά 880 εισιτήρια (με περισσότερα, 390, στο τρίτο τους μέρος) ενώ στην επαναπροβολή τους είχαν 870 εισιτήρια (και πάλι τα περισσότερα, 320, ήταν στο τρίτο μέρος).

Αξιοσημείωτη ήταν η προσέλευση των θεατών στις ταινίες της ρετροσπεκτίβας στον Σταύρο Τορνέ. Τα περισσότερα εισιτήρια είχε η προβολή της ταινίας *Μπαλαμός* τη Δευτέρα 12 Νοεμβρίου στην αίθουσα Τάκης Κανελλόπουλος (112) με δεύτερη την προβολή του *Θηραϊκού όρνθρου* την Παρασκευή 9 Νοεμβρίου (80). Συνολικά, μέχρι προχθές, τις ταινίες του Σταύρου Τορνέ παρακολούθησαν 695 άτομα.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ Dewar's ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ	Α' ΠΡΟΒ	Β' ΠΡΟΒ	ΤΕΛΙΚΗ
ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ			
1. Η φωτογραφία	3,841	4,141	3,991
2. Σαν άντρας	3,886	3,977	3,931
3. Πίσω στην πατρίδα	3,966	3,542	3,754
4. Ψωμί και γάλα	3,678	4,062	3,870
5. Imago	3,214	3,306	3,260
6. Το είδωλο στον καθρέφτη	3,594	3,711	3,653
7. Bar	3,460	3,327	3,394
8. Καθυστερημένο προξενίο	4,100	4,335	4,217
9. Τα τραγούδια τρέλας της Φερνάντα Χουσεϊν	4,059	4,189	4,124
10. Γερή μπάζα	2,413	3,365	2,889
11. Τίρανα έτος μηδέν	3,906	3,925	3,916
12. Μια έφηβη	4,053	4,260	4,156
13. Κινητός στόχος	4,400		
14. Επίθεση με άνθρακα	4,321		

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2001

1. Το παιχνίδι της σκιάς	3,625	4,237	3,931
2. Αβίωτες μνήμες	4,391	4,125	4,258
3. Ο χορός των αλόγων	3,910	3,903	3,907
4. Οι ακροβάτες του κήπου	4,155	4,144	4,149
5. Γη και άνθρωποι	3,388	3,722	3,555
6. Πες στη μορφίνη ακόμα την ψάχνω	3,773	3,894	3,834
7. Δεκαπενταύγουστος	4,086	4,038	4,062
8. Οι ψυχές των καϊκιών	3,697	3,714	3,706
9. Ο Παράδεισος είναι προσωπική υπόθεση	3,560	2,940	3,250
10. Η κοιλιά της μέλισσας	3,566	3,375	3,470
11. Είδωλο και ρόλος	2,967	2,840	2,903
12. Οι απέκει	4,788	4,525	4,657
13. Σώσε με	4,351	4,080	4,216
14. Αθανάσιος Χριστόπουλος: Ένας λησμονημένος ποιητής	4,813	4,511	4,662
15. Αιώνιος φοιτητής	4,200	4,303	4,252
16. Κλέφτης ή πραγματικότητα	3,457	3,241	3,349
17. Κι αύριο μέρα είναι	4,179	4,265	4,222
18. Κάτω από τ' άστρα	4,150	4,370	4,260
19. Ημερολόγια καταστροφών - Γιώργος Σεφέρης	4,399	4,441	4,420
20. Το τάμα	3,988	4,179	4,083
21. Ο έβδομος ήλιος του έρωτα	3,923		
22. Αλέξανδρος και Αϊσέ	3,588		
23. Το μόνον της ζωής του ταξιδιού			

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ DEWAR'S απονέμεται σε μια ελληνική ταινία, που προβάλλεται σε πρώτη δημόσια προβολή και συμμετέχει στο 42ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλλεται στα πλαίσια του Διεθνούς Διαγωνιστικού. Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω.

Ο ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΠΑΠΑΚΑΛΙΑΤΗΣ Θ' ΑΠΟΝΕΙΜΕΙ ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΟΙΝΟΥ

Ο δημοφιλής και αγαπητός στο νεανικό κοινό ηθοποιός Χριστόφορος Παπακαλιάτης θα απονεύμει φέτος τα ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΟΙΝΟΥ DEWAR'S σε μια ειδική τελετή που θα γίνει σήμερα το μεσημέρι στο Festival center (αποθήκη Γ'), στις 12:00.

Τα βραβεία κοινού που αποτελούν, μετά από τέσσερα χρόνια, δεσμό πλέον για το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, θεωρούνται ως το πιο άμεσο και πιο ζωντανό βραβείο του Φεστιβάλ. Με το ...δημοκρατικό δικαίωμα της ψηφοφορίας, οι θεατές κρίνουν ποια ελληνική και ποια ξένη ταινία θα πάρουν τα βραβεία, συνολικής χρηματικής αξίας δύο εκατομμυρίων δραχμών.

Φέτος, είναι η τέταρτη χρονιά που δίνονται βραβεία κοινού και η τρίτη που το Dewar's είναι χορηγός της πετυχημένης διοργάνωσης. Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, οι τρεις αίθουσες στις οποίες διεξάγεται η ψηφοφορία για τη βράβευση, θα γεμίσουν από σινεφίλ που θα επιλέξουν την ταινία που προτιμούν. Και όπως όλοι ξέρουν, οι επιλογές του κοινού είναι ενδεικτικές για την πορεία της ταινίας στην διανομή και στην κινηματογραφική αίθουσα.

Lightship

BAR & RESTAURANT

Festival Centre, Αποθήκη Γ / Warehouse C

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Κινούμενος στόχος
Absolutnih sto
του **Srdan Golubovic**
(Γιουγκοσλαβία, 2001)

Είναι η ιστορία του έφηβου Σάσα, πρωταθλητή σκοποβολής της Γιουγκοσλαβίας που αναζητά την απόλυτη επιτυχία στο άθλημά του αλλά και την απόλυτη δικαιοσύνη στον κόσμο που τον περιβάλλει. Είναι η ιστορία του μεγαλύτερου αδελφού του Ιγκόρ, παλιού ολυμπιονίκη της σκοποβολής, που η εμπειρία του πολέμου στην Κροατία και τη Βοσνία τον σημάδεψε βαθιά, καταντώντας τον απεγνωσμένο ηρωινομανή και βαποράκι για την τοπική μαφία. Λίγες μέρες πριν από το παγκόσμιο πρωτάθλημα, όταν η ζωή του Ιγκόρ θα απειληθεί, ο Σάσα θα αποφασίσει να πάρει τα πράγματα στα χέρια του και να αποδώσει τη μόνη δικαιοσύνη που ο ίδιος αντιλαμβάνεται, μετατρέποντας τη δεξιότητά του σε φονικό όπλο. Ποιο θα είναι όμως το τίμημα της δικαιοσύνης και της λύτρωσης που αποζητά;

Στο ύφος του *Μίσους* του Ματιέ Κασοβίτς και κοντά στη σκηνοθετική προσέγγιση του Γκάι Ρίτσι και του Ντέιβιντ Φίντσερ, ο Γκομπόλβιτς χρησιμοποιεί αμέτρητα short cuts, βάζει την κάμερα του να κινείται διαρκώς, φωτογραφίζει σε εξασθενημένα χρώματα και κινηματογραφεί με μεγάλες ευρυγώνιες λήψεις, δίνοντας το στίγμα της καλλιτεχνικής του αφετηρίας που ήταν τα μουσικά βιντεοκλιπ και η διαφήμιση. Μέλος της καλλιτεχνικής ομάδας «Bas Celik», τιμήθηκε με πολλά βραβεία για τη μικρού μήκους ταινία του *Three* και σκηνοθέτησε την τρίτη ιστορία της κινηματογραφικής ανθολογίας *Package*, με τίτλο *Hertz minute*, που ήταν η πιο πετυχημένη εμπορική ταινία στους κινηματογράφους της Γιουγκοσλαβίας το 1995. Αυτή είναι η πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία η οποία συνοδεύεται από ένα μοναδικό soundtrack, για το οποίο έγραψαν τραγούδια, για πρώτη φορά μερικά από τα πιο διάσημα ροκ, τέκνο και ποπ γιουγκοσλαβικά συγκροτήματα.

Τ.Π.

Κυριακή 18 Νοεμβρίου,
Cine Φρίντα Λιάππα, 23:00

Τ Α Ι Ν Ι Α Π Η Ξ Η Σ

Οι κύριοι με τα ριγέ / Lucky break του Peter Cattaneo (Μ. Βρετανία/Γερμανία, 2001)

Μετά τη γλυκιά και αστεία συμμορία του *The Full Monty*, ο Βρετανός Πίτερ Κατανέο ξαναχτυπάει με μια ακόμα ανδροπαρέα, το ίδιο γλυκόπικρα τρελή και ανδρώπινη. Οι άνδρες με τα όλα τους γίνονται άντρες με ριγέ, το αδιέξοδο δεν διαδραματίζεται στον γκισέ του ταμείου ανεργίας αλλά σε μια πτέρυγα φυλακών και η απόδραση από τη δύσκολη πραγματικότητα καταστρώνεται στην αυτοσχέδια θεατρική σκηνή της φυλακής και όχι στην πίστα μιας αγγλικής παμπ.

Όμως το feeling που βγάζει και αυτό το φιλμ του Βρετανού σκηνοθέτη είναι το ίδιο, με μόνη διαφορά το στοιχείο του έρωτα που μπλέκεται στην ιστορία για να ανατρέψει τα πάντα.

Μια κωμωδία καταστάσεων που φλερτάρει με το δράμα, αξιαγάπητους χαρακτήρες παρά τα ελλειψματα τους και τη ρεαλιστική απεικόνιση μιας πραγματικότητας μπολιασμένης με ισχυρές δονήσεις γέλιου.

Οι καινούριοι ήρωες του Κατανέο είναι όλοι κάτοικοι της δεύτερης πτέρυγας των φυλακών «HM LONG RUDFORD». Σκληροτράχηλοι εκ πρώτης όψεως αλλά κατά βάθος μαλακοί σαν ζυμάρι. Φόρεσαν τις ριγέ φόρμες για ληστείες τραπεζών και μικροκομπίνες κυρίως και περνούν τις μέρες τους με τσακωμούς και με μαθήματα αντιμετώπισης του θυμού τους, από την κοινωνική λειτουργό των φυλακών. Μέχρι που βρίσκουν τη χαρά τους. Προβάρουν κοστούμια, δοκιμάζουν περούκες και ετοιμάζονται να ανεβάσουν μια ερασιτεχνική παράσταση με τίτλο *Nelson, the musical*, μετά από πρόταση του διευθυντή της φυλακής, ο οποίος είναι και ο συγγραφέας του μιούζικαλ. Χωρίς να το ξέρει όμως, ο διευθυντής τους έδωσε το τέλειο σχέδιο απόδρασης. Μια μπλόφα που θα λειτουργήσει σαν δούρειος ίππος για την ελευθερία. Καθώς όμως η συμμορία προχωράει προς την έξοδο, η απόδραση θα γίνει μια ιστορία έρωτα και αναρχίας, στην οποία θα πρωταγωνιστήσουν ο αρχηγός της συμμορίας και η σωφρονιστική ψυχολόγος.

Το ανατρεπτικό χιούμορ, τα αναπάντεχα γυρίσματα της πλοκής, οι σλάπστικ καταστάσεις και οι υπέροχες ερμηνείες του καστ (ο James Nesbitt ως αρχηγός της παρέας, η Olivia Williams της Έκτης Αίθουσας ως ψυχο-

λόγος και ο Christopher Plummer ως διευθυντής των φυλακών, ξεχωρίζουν) στοιχειοθετούν μια λεπτή κωμωδία που ξεχειλίζει πάθος, τρυφερότητα, ανθρωπισμό και αποτελεί ένα επιδέξιο μίγμα κωμικοτραγικής απόλαυσης, που αντανακλά θεματικά τις κλασικές ταινίες απόδρασης από τις φυλακές, του '50 και του '60, όπως το *The Great Escape* και το *Golditz*. Βασισμένος σε μια δική του ιδέα, ο Κατανέο ανέθεσε τη συγγραφή του σεναρίου του *Lucky Break* στον μυθιστοριογράφο Ρόναν Μπένετ ενώ για το λιμνέτο του μιούζικαλ μέσα στην ταινία, εμπιστεύτηκε τον γνωστό ηθοποιό, κωμικό και συγγραφέα Stephen Fry. Τη μουσική του *Lucky Break* συνέθεσε η Anne Dudley που είχε κερδίσει το όσκαρ για το *The Full Monty*. Για την πιο ρεαλιστική απεικόνιση της ατμόσφαιρας των μοντέρνων φυλακών, όλοι οι συντελεστές του φιλμ, ηθοποιοί αλλά και τεχνικοί επισκέφθηκαν πραγματικά σωφρονιστικά ιδρύματα. Στην παραγωγή, ο Cattaneo συνεργάστηκε με την Barnaby Thompson, με την οποία είχαν δουλέψει στην μικρού μήκους ταινία του σκηνοθέτη *Dear Rosie* που είχε προταθεί για Όσκαρ.

Τ.Π.

Κυριακή 18 Νοεμβρίου, Ολύμπιον RENAULT, 21:00

Σ Υ Ν Ε Ν Τ Ε Υ Ξ Η

Για ένα ερωτικό ξενύμνωμα ψυχών

Ronit Elkabetz, πρωταγωνίστρια της ταινίας Καθυστερημένο προξενιό

Για τον τρόπο που προσέγγισε το ρόλο

Το σενάριο ήταν έτοιμο από την αρχή των γυρισμάτων. Ήταν ένα σενάριο τέλειο, δεν προστέθηκε ούτε αφαιρέθηκε καμιά λέξη. Δουλέψαμε σχεδόν όπως στο θέατρο. Η ταινία είναι όλη στα γεωργιανά και στα εβραϊκά, κι ενώ ο δικός μου χαρακτήρας μιλούσε μόνο εβραϊκά οπότε δεν είχα πρόβλημα στο ρόλο, οι υπόλοιποι ηθοποιοί έπρεπε να μάθουν και γεωργιανά. Αυτό σήμαινε πως έπρεπε να κρατηθούν κάποιες ισορροπίες πάνω στους τόνους που παίζει η ταινία ανάμεσα στο κωμικό και το τραγικό. Ήταν μία δουλειά θεατρική, με πάρα πολλή λεπτομέρεια και πολλή προετοιμασία.

Για το πάντρεμα επαγγελματιών και ερασιτεχνών ηθοποιών στην ταινία

Το κυρίως πρόβλημα υπήρχε με τον ρόλο της μητέρας στην ταινία. Ο σκηνοθέτης έψαξε σε όλο το Ισραήλ για να βρει μια μητέρα κάπως πληθωρική και ογκώδη, κάποια που να του θυμίζει την ίδια του τη μητέρα. Τελικώς δεν βρήκε καμία και τελευταία στιγμή αποφάσισε να ζητήσει από την ίδια του τη μητέρα να παίξει το ρόλο. Ήταν πολύ δύσκολο και για εκείνη γιατί σε όλη τη διάρκεια των προβών και των γυρισμάτων δεν σταμάτησε να κλαίει. Είχε τρομακτικό άγχος και φοβόταν ότι θα καταστρέψει την καριέρα του γιού της. Την πρώτη φορά που κάναμε πρόβα μαζί για τη σκηνή που η μητέρα επισκέπτεται την ερωμένη του γιου και της είπα το μονόλογο, η μητέρα του σκηνοθέτη έμεινε άναυδη. Δεν μπορούσε να καταλάβει πως γίνεται να υποδύεται κάποιος μια κατάσταση. Πρόκειται για μια νοικοκυρά που όλη τη μέρα μένει μέσα στο σπίτι και μαγειρεύει για τα παιδιά της. Αλλά όλα πήγαν καλά. Επίσης, υ-

πήρχε ένας ακόμα ρόλος, αυτός του θεού Σιμόν. Ο σκηνοθέτης βρήκε τον άνθρωπο που θα τον υποδυθεί σε έναν μη επαγγελματία που όμως τον έλεγαν και στη ζωή Σιμόν. Τον διάλεξε γιατί είχε το ίδιο όνομα. Γι' αυτόν όμως ήταν σχετικά εύκολο επειδή έπρεπε να υποδυθεί ένα τύπο ε-ξωστρεφή και φωνακλά.

Για την ερωτική σκηνή της ταινίας

Πραγματικά, αυτή ήταν μια πάρα πολύ δύσκολη σκηνή όχι όμως γιατί είμαστε γυμνοί, αλλά γιατί στην πραγματικότητα η καρδιά και η ψυχή των χαρακτήρων ήταν γυμνή. Ήταν πολύ δύσκολο αυτό το πράγμα να κρατηθεί σε μια ισορροπία. Η σκηνή αυτή, μας πήρε μια ολόκληρη μέρα, 14 ώρες γυρίσματος. Έπρεπε να κρατηθούν όλες οι μικρές λεπτομέρειες, γιατί δεν είναι μια σκηνή όπου δύο άνθρωποι κάνουν απλά έρωτα αλλά μια σκηνή όπου δύο άνθρωποι εκτίθενται πραγματικά ο ένας στον άλλον και εκθέτουν τα βαθύτερα στοιχεία του χαρακτήρα τους. Ήταν μια τόσο πολύ δύσκολη σκηνή που μου πήρε 10 μέρες να συνέλθω από την εμπειρία.

Για τη διανομή της ταινίας στο Ισραήλ και το εξωτερικό

Στο Ισραήλ είχε μια τρομακτική επιτυχία αυτή η ταινία. Βγήκε στις αίθουσες πριν από δύο βδομάδες και γίνονται ουρές για να τη δουν. Αυτό δεν έχει ξαναγίνει ποτέ στο Ισραήλ. Ταυτόχρονα έχει βγει στο Παρίσι σε μια αξιοπρεπή διανομή για μια ταινία από το εξωτερικό. Πάει πολύ καλά, οι κριτικές ήταν πολύ καλές. Ταυτόχρονα, έχει προβληθεί στην Αμερική και στον Καναδά, είναι μια ταινία που η πορεία της έχει ξεπεράσει κατά πολύ τις προσδοκίες μας

Επιμέλεια: Τζένη Παυλίδου

Για μια ιστορία πολυπολιτισμική

Jeannie Meerapfel, σκηνοθέτης της ταινίας *Το καλοκαίρι της Άννας*

Για το θέμα της ταινίας

Στην ουσία της, η ταινία μιλάει για το θάνατο, την απώλεια και πώς αντιμετωπίζουμε αυτή την πραγματικότητα. Πιστεύω ότι ο θάνατος είναι μέρος της ζωής κι ότι η αγάπη μένει ακόμα κι όταν έχεις χάσει κάποιον αγαπημένο. Η ιδέα της ταινίας είναι πως τα πράγματα μοιάζουν με τον κύκλο του ήλιου. Αρχίζουν και τελειώνουν, όπως ο ήλιος ανατέλλει και μετά δύει. Το θέμα της είναι η ελπίδα, η αγάπη, η απώλεια και η νίκη μετά από όλα αυτά. Είναι μια ταινία που έχει σαν θέμα την ίδια τη ζωή.

Για τη δυσκολία της καθοδήγησης ενός πολύγλωσσου καστ

Νομίζω ότι το σινεμά, και αυτό που θα πω είναι ένα κλισέ, είναι μια οικουμενική γλώσσα. Οι ηθοποιοί δουλεύουν μαζί και δεν έχει σημασία αν είναι Άγγλοι, Έλληνες, Ισπανοί και ποια γλώσσα μιλάνε. Κάνουν ένα επάγγελμα, ενσαρκώνουν χαρακτήρες και μιλάνε τη γλώσσα στην οποία βασίζεται η ιστορία της ταινίας. Η ιστορία του *Anna's Summer* είναι πολυπολιτισμική. Υπάρχουν ηθοποιοί που προέρχονται από την Ισπανία και την Ελλάδα, πολλές φορές μιλάνε αγγλικά για να μπορέσουν να καταλάβουν ο ένας τον άλλον. Για μένα, ήταν πολύ φυσικό να δουλέψουμε με

αυτό τον τρόπο. Αυτή δεν είναι η πρώτη συμπαραγωγή που κάνω. Έχω δουλέψει στην Αργεντινή κι έτσι ξέρω τι είναι να δουλεύεις με διαφορετικές γλώσσες. Πιστεύω ότι η γλώσσα δεν είναι τόσο σημαντική, ώστε να καθορίσει την ιστορία και την ταινία. Σαν παραγωγή τώρα, ήταν η πιο πειθαρχημένη και απόλυτα λειτουργική παραγωγή που έχω κάνει στη ζωή μου, σε αντίθεση με το κλισέ που λέει ότι συνήθως μια ελληνική παραγωγή είναι χαοτική.

Για την απόφαση της να γυρίσει την ταινία στην Ελλάδα

Για μένα, ήταν πολύ σημαντικό να κάνω αυτή την ταινία στην Ελλάδα γιατί τα θέ-

ματα που αγγίζουμε - το θέμα του να χάσεις κάποιον που αγαπάς, να ξεπεράσεις τον πόνο - είναι σκληρές στιγμές στη ζωή και χρειαζόμαστε το φως της Ελλάδας, την αισθησιασμό της Μεσογείου για να μπορέσω να πω πως ακόμα κι αν υπάρχει θάνατος και απώλεια, η ζωή συνεχίζεται. Αυτό ήταν πολύ σημαντικό για την ιστορία της ταινίας. Επίσης προσπαθήσαμε να δείξουμε μια εικόνα της Ελλάδας που είναι αυθεντική και όχι φολκlorική.

Επιμέλεια: Τζένη Παυλίδου

Μια μικρού μήκους ταινία που μεγάλωσε...

Jan Cvitkovic, σκηνοθέτης της ταινίας *Ψωμί και γάλα*

Πώς ξεκίνησε η ιδέα γι' αυτήν την ταινία

Όταν ήμουν έφηβος, περίπου στα 16 μου, συνήθιζα να περνάω το χρόνο μου και κυρίως τα βράδια στην παμπ μιας μικρής πόλης, κοντά στα ιταλικά σύνορα. Εκεί μαζεύονταν πολλοί και διαφορετικοί άνθρωποι, άνθρωποι που δεν ήθελαν να μείνουν στο σπίτι τους, συνήθως οικογενειάρχες. Και κάποια μέρα, στις 2 με 3 το πρωί, μπήκε στην παμπ ένας άνδρας με μια πλαστική σακούλα που είχε μέσα ψωμί και γάλα. Ήταν εντελώς μεθυσμένος και η σακούλα αυτή του έπεφτε πολλές φορές. Είχε μια έκφραση στο πρόσωπο σαν να ήξερε ότι κατέστρεψε τη ζωή του. Ήταν μια εντυπωσιακή και συγκινητική στιγμή για μένα και αργότερα όταν είχα την ευκαιρία να κάνω σινεμά, αποφάσισα να κάνω μια ταινία για αυτή τη στιγμή.

Γιατί επέλεξε να γυρίσει την ταινία του σε ασπρόμαυρο

Μερικές ιστορίες χρειάζεται ασπρόμαυρες εικόνες γιατί είναι πιο ρεαλιστικές. Πιστεύω ότι τα χρώματα δεν είναι ρεαλιστικά γιατί τα χρώματα του φιλμ δεν είναι τα χρώματα της φύσης και το χρώμα σε αυτή την ταινία δεν θα είχε καμία ιδιαίτερη σημασία. Στην πραγματικότητα, γύρισα την ταινία σε 16 mm color tape και μετά έκανα blow up σε 35 mm ασπρόμαυρο. Άλλωστε, το φιλμ έχει ένα παράξενο ασπρόμαυρο, είναι πιο πολύ γκρι - άσπρο.

Για το ρεαλιστικό αλλά και ταυτόχρονα ποιητικό ύφος της ταινίας

Κάναμε πολύ έντονη προετοιμασία πριν το γύρισμα με το διευθυντή φωτογραφίας και αποφασίσαμε να χρησιμοποιήσουμε ένα συγκεκριμένο στυλ στη φωτογραφία και στην δραματολογία της κάμερας. Στην αρχή, η κάμερα είναι στατική, στο μεσαίο τμήμα της ταινίας βλέπει κανείς ότι η κάμερα κυλάει αργά και χαλαρά από αριστερά προς τα δεξιά, καθώς πλησιάζει στο τέλος της ταινίας γυρίζουμε με κάμερα στο χέρι και στην τελική σκηνή είναι ξανά στατική. Το

οργανικό τέλος της ταινίας είναι η σκηνή στις σκάλες. Όμως μετά μόνον τη σκηνή στο νοσοκομείο που μπορεί να θεωρηθεί ρεαλιστική ή μη για το κλείσιμο της ταινίας. Το στυλ αυτής της τελικής σκηνής είναι διαφορετικό... η κάμερα, το φως, η μουσική. Δεν ξέρω γιατί την έκανα αλλά μου άρεσε.

Για τις συνθήκες παραγωγής της ταινίας

Αρχικά προοριζόταν να γίνει μια μικρού μήκους ταινία και η χρηματοδότηση της από το Κέντρο Κινηματογράφου της Σλοβενίας ήταν για short film και με αυτά τα χρήματα τη γυρίσαμε. Ήμουν σίγουρος ότι

θα τους ικανοποιούσε που με αυτά τα λεφτά έκανα μια μεγάλου μήκους ταινία αλλά συνέβη το αντίθετο. Ούμωσαν πολύ και προσπάθησαν να με πείσουν να μικρύνω στην ταινία και να τηρήσω τη συμφωνία που είχαμε από την αρχή. Στο μεταξύ, ακόμα χρωστούσαμε λεφτά στα εργαστήρια με τον παραγωγό μου. Μετά πήγαμε στην Βενετία όπου η ταινία κέρδισε το βραβείο πρωτοεμφανιζόμενου σκηνοθέτη και έτσι αναγκάστηκαν να μας δώσουν τα επιπλέον χρήματα. Η ταινία κόστισε 500.000 γερμανικά μάρκα.

Για την κατάσταση του κινηματογράφου στη Σλοβενία
Στη Σλοβενία κάνουμε 5 φιλμ το χρόνο. Από την παραγωγή της περασμένης χρονιάς, 3 ταινίες έκαναν μεγάλη επιτυχία στα διεθνή φεστιβάλ. Πρόκειται για μια σημαντική αναλογία και αυτό οφείλεται μάλλον στο γεγονός πως τα τελευταία 30 χρόνια βιώσαμε μόνο άσχημα συναισθήματα στη χώρα μου. Όταν κάποιος ήθελε να δείξει ένα κακό φιλμ, έδειχνε ένα σλοβενικό φιλμ. Φαίνεται πως όλα εκείνα τα καλά που χάσαμε, θέλουμε τώρα να τα βγάλουμε προς τα έξω. Στη νέα γενιά σκηνοθετών δεν αρέσει να περιπλέκουν τα πράγματα, δεν είναι τόσο περίτεχνοι. Προσπαθούν να κάνουν πιο λιτές, ακριβείς και με τοπικά θέματα ταινίες.

Επιμέλεια: Τζένη Παυλίδου

ΕΙΠΑΝ ΓΙΑ ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Lisandro Alonso

Είμαι εντυπωσιασμένος από την ατμόσφαιρα του φεστιβάλ και το πλήθος του κόσμου που παρακολουθεί τις ταινίες. Πιστεύω ότι είναι πολύ καλό που οι θεατές - νέοι και όχι τόσο νέοι σε ηλικία - ενδιαφέρονται για ένα σινεμά που δεν έχει καμία σχέση με τον εμπορικό κινηματογράφο.

Srdan Golubovic

Είναι πολύ καλό, είναι τέλειο. Εντυπωσιάστηκα από το φεστιβάλ, δείχνει πολύ σοβαρό και σπουδαίο. Είναι πραγματικά φανταστικό, μου αρέσει που η καρδιά του χτυπάει σ' αυτή τη βιομηχανική περιοχή της πόλης. Επίσης μου αρέσει η πόλη. Έχω έρθει πολλές φορές στη Θεσσαλονίκη, άλλωστε δεν είναι πολύ μακριά από το Βελιγράδι. Είναι όμορφη, έχει θάλασσα και οι έλληνες είναι καταπληκτικοί.

Hsiao Ya-chuan

Έχω μια πολύ καλή αίσθηση από την Θεσσαλονίκη. Πιστεύω πως υπάρχει ένα πολύ καλό πρόγραμμα.

Fatmir Coci

Είναι καταπληκτικό, πολύ καλύτερα από τις Κάννες σίγουρα. Έχεις την αίσθηση ότι μπορείς να το αγγίξεις. Είναι σπουδαίο που το φεστιβάλ πραγματοποιείται εδώ στο λιμάνι, δίπλα στη θάλασσα. Το θεωρώ υπέροχα αντισυμβατικό. Ξέρω ότι είναι ένα φεστιβάλ με ιστορία, έχω διαβάσει γι' αυτό σε περιοδικά και πάντα ήμουν σε επαφή με το φεστιβάλ για να βλέπω τους καταλόγους του. Βρήκα σπουδαίες ταινίες μέσα σε αυτούς. Αυτό που μου αρέσει περισσότερο στο φεστιβάλ Θεσσαλονίκης είναι η ποιότητα των ταινιών του, η οποία είναι εξαιρετική σε σχέση με τα άλλα κινηματογραφικά φεστιβάλ.

Φίλιππος Τσίτος

Καθώς ερχόμουν εδώ ήμουν πολύ ενθουσιασμένος γιατί το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης είναι ένα πολύ μεγάλο και σημαντικό γεγονός. Είναι το πιο κοντινό στη χώρα μου φεστιβάλ και κάνει κατά τη γνώμη μου μια σπουδαία προσπάθεια για την ενίσχυση της κινηματογραφικής τέχνης στη γεωγραφική αυτή περιοχή. Δίνουμε επίσης μεγάλη σημασία σε αυτό το φεστιβάλ γιατί αντιπροσωπεύει την καλή συνεργασία των δημιουργών από όλο τον κόσμο.

John Gianvito

Καταρχήν, όπως τόσοι πολλοί άνθρωποι στον κόσμο, είμαι χρόνια θαυμαστής του Θεόδωρου Αγγελόπουλου και ήταν συναρπαστικό για μένα να τον δω χθες σε μια συνέντευξη που έδωσε. Το ταξίδι μου στη Θεσσαλονίκη άξιζε επίσης επειδή ανακάλυψα τον Σταύρο Τορνέ, για τον οποία δεν είχα ακούσει και δεν ξέρω που αλλού θα μπορούσα να συναντήσω τις ταινίες του. Επίσης όλα αυτά τα χρόνια έβλεπα τις εκδόσεις του φεστιβάλ και τους καταλόγους και θαύμασα τη δουλειά που κάνετε εδώ. Βλέποντας τις εκδόσεις αυτές, μου δημιουργήθηκε μια ισχυρή επιθυμία να μάθω ελληνικά για να αντλήσω από τις σελίδες του.

Natalie Richard

Το φεστιβάλ έχει μια πολύ καλή φήμη στη Γαλλία. Θεωρείται ένα πολύ κινηματογραφόφιλο φεστιβάλ που αγαπάει πολύ τους δημιουργούς και τις ταινίες. Και οι άνθρωποι που μας μίλησαν γι' αυτό στη Γαλλία, μας είπαν καλά πράγματα. Ήρθαμε με μια πολύ καλή διάθεση.

Ghergj Xhuvani

Για να είμαι εδώ, στην καρδιά των Βαλκανίων, σημαίνει ότι μου αρέσει το Φεστιβάλ. Κατά τη γνώμη μου, είναι ένα πολύ σημαντικό φεστιβάλ και είναι ένα κατά βάση Βαλκανικό φεστιβάλ. Είναι σίγουρα το καλύτερο φεστιβάλ των Βαλκανίων.

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Ni Neibian Jidian What time is it there?

Tsai Ming Liang
(Taiwan/France, 2001)

While less twisted than his 1998 feature *The Hole*, Tsai Ming-liang's latest work is certainly disquieting. In *What Time Is It There?*, the director addresses the themes of alienation, anomie and compulsion that have been central to his previous work, this time separating characters from each other by time zones, superstition and death. Hsiao-kang is a young man who sells watches on the streets of Taipei. When his father dies suddenly, his mother becomes obsessed with reincarnation and the thought that her husband may return in another form. Hsiao-kang's grief soon leads him to an obsession of his own: He meets Shiang-chyi, a beautiful woman who is moving to Paris, and sells her his own watch despite misgivings about its peculiar relation to his father's death. Fixated on their brief encounter and obsessed by the thought of Shiang-chyi living in "another time", Hsiao-kang starts to set every watch and clock he sees seven hours ahead, to Paris time. As mysterious coincidences begin to occur, the two cities no longer seem so far apart.

The film reunites performers who have been integral to Tsai's previous success: Lee Kang-sheng and Chen Shiang-chyi as the young man and woman; Lu Yi-ching and Miao Tien as the grieving mother and departed father. The filmmaker has developed a remarkable affection for his actors, which results in relaxed performances even as the characters teeter at the edges of logic. Speaking of Lee Kang-sheng, for instance Tsai has said that he "is not required to perform. His mere presence moves me".

A diligent cinephile, Tsai allows references to French cinema to run freely into his film - as Hsiao-kang watches *Les Quatres cents coups* in Taipei, Shiang-chyi is propositioned by Jean-Pierre Léaud in a Paris graveyard. His attention to his craft is also manifest in the meticulous construction of his images - he manages to preserve emotional clarity, and languorous camera movements and expressionist lighting (often from a single source) accent the subtle clues that he places within every frame.

Dimitri Eipidis

NEO I OΡΙΖΟΝΤΕΣ

Ο δρομέας / Αταναρίuat

του Ζακαρίας Κουνούκ (Καναδάς, 2001)

Το Κακό με την μορφή ενός άγνωστου σαμάνου διχάζει μια μικρή κοινότητα Ινουίτ. 20 χρόνια αργότερα, δύο αδελφία προκαλούν το κακό: Ο Αμαρίγια, ο Δυνατός, και ο Αταναρίuat, ο Γρήγορος. Ο Αταναρίuat κερδίζει το χέρι της αξιαγάπητης Atuat από τον γιου του αρχηγού της κατασκήνωσης, Οκί, που ορκίζεται να πάρει εκδίκηση.

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 12:00

Στο πετσί της πόλης Zir-e poost-e shahr

της Ράχσαν Μπάνι-Ετεμάντ (Ιράν, 2001)

Παραμονές βουλευτικών εκλογών στο Ιράν. Μέσα στην αναστάτωση ζει η Τούμπα, εργάτρια σε εργοστάσιο και αφοσιωμένη στα τρία ενήλικα παιδιά της. Ο πρωτότοκος, Αμπάς, προσπαθώντας να πάρει βίζα για να πάει στην Ιαπωνία, εμπλέκεται με εμπόρους ναρκωτικών και πέφτει σε κίνδυνο την ασφάλεια ολόκληρης της οικογένειας.

3x3 Rakhsan Bani-Etemad - Cine Tzon Κουσούβετης, 15:00

Το παραλιακό καφέ/Le café de la plage του Μπενουά Γκραφέν (Γαλλία, 2001)

Ο Driss, ένας γοπευτικός νεαρός, νοιώθει μια περίεργη έλξη για τον Fouad, τον γέρο ιδιοκτήτη ενός ερειπωμένου καφέ. Όταν τον γνωρίζει καλύτερα αντιλαμβάνεται ότι ο Fouad έχει πάθος με τις νέες γυναίκες και καυχείται για την ικανότητά του να τις προσελκύει.

Νέος Γαλλικός Κινηματογράφος - Π. Ζάννας, 15:30

Οι μέρες ανάμεσα/In den tag hinein της Μαρία Σπέτ (Γερμανία, 2001)

Η Lyne ζει με τον αδελφό της στο Βερολίνο. Είναι παρορμητική, μερικές φορές κακόκεφη, ενώ κάποιες άλλες δεκτική στην ατμόσφαιρα της πόλης. Η σεξουαλική ζωή της παλινδρομεί ανάμεσα

στον David, έναν επαγγελματία κολυμβητή, και τον Koji, έναν Ιάπωνα σπουδαστή Γερμανικών.

Νέος Γερμανικός Κινηματογράφος - Cine Tzon Κουσούβετης, 17:30

Μάρθα / Drei Sterne

της Σάντρα Νέφελμπεκ (Γερμανία, 2001)

Η Martha, σεφ σ' ένα πολυτελές εστιατόριο, αφιερώνει όλο της τον χρόνο στην δουλειά της και η ντροπαλοσύνη της την εμποδίζει να σπάσει την μονότονη ρουτίνα της ή να γνωρίσει άλλους ανθρώπους. Όταν όμως η αδελφή της σκοτώνεται σ' ένα δυστύχημα η Martha αναγκάζεται να υιοθετήσει την Lina, την 8χρονη ανηψιά της.

Νέος Γερμανικός Κινηματογράφος - Π. Ζάννας, 18:00

Σε αναμονή / Stand by

του Ροκ Στεφανίκ (Γαλλία, 2000)

Ένας άντρας εγκαταλείπει την γυναίκα του λίγα λεπτά πριν μπουν στο αεροπλάνο. Πληγωμένη, η γυναίκα αδυνατεί να εγκαταλείψει το αεροδρόμιο και διαπιστώνει ότι δεν έχει και χρήματα. Καθώς οι ώρες περνάνε αρχίζει να οργανώνεται με την βοήθεια ενός σερβιτόρου και τις επόμενες μέρες αρχίζει να δουλεύει σαν πόρνη.

Νέος Γαλλικός Κινηματογράφος - Cine Tzon Κουσούβετης, 20:00

Μέσα στην κρεβατοκάμαρα In the bedroom

του Τοντ Φιλντ (ΗΠΑ, 2001)

Ο Φρανκ βγαίνει με τη Νάταλι, δέκα χρόνια μεγαλύτερή του. Η σχέση τους είναι εξαιρετικά τρυφερή, κι ακόμα και οι γονείς του Φρανκ, ένα μεγαλοαστικό ζευγάρι, δεν ανησυχούν. Η ζωή τους δ' αλλάζει φριχτά όταν ο Φρανκ θα δολοφονηθεί μέσα στο σπίτι του, κι όταν ο δολοφόνος του, ο ενδιστάσει σύζυγος της Νάταλι, καταφέρει να αφεθεί ελεύθερος με εγγύηση...

Αμερικανοί Ανεξάρτητοι - Π. Ζάννας, 20:30

Ανάμεσα σε δυο γενιές

Θα σ' έχω στα πούπουλα
Ich werde dich auf Händen tragen
του Ίαν Ντίλντ (Γερμανία, 2001)

Η 18χρονη Ramona φεύγει από την Βιέννη για να πάει σε μια επαρχιακή πόλη της Γερμανίας όπου και θα τα ξαναφτιάξει με τον Toni, τον έρωτα της ζωής της και τον πατέρα του παιδιού της. Ελπίζει ότι ο Toni θα την παντρευτεί, αλλά σταδιακά αντιλαμβάνεται ότι ο Toni δεν ενδιαφέρεται πλέον γι' αυτήν.

Νέος Γερμανικός Κινηματογράφος - Cine Tzon Κουσούβετης, 22:30

L.I.E.

του Μάικλ Κουέστα (ΗΠΑ, 2001)

Το Long Island Expressway (L.I.E.) είναι ο δρόμος που οδηγεί στα προάστια της Νέας Υόρκης όπου εκτυλίσσεται η ταινία. Ο δεκαπεντάχρονος Χάουι, του οποίου η μητέρα έχει πεθάνει, διαπλέει την εφηβεία του χωρίς καμιά καθοδήγηση ή επίβλεψη. Ο πατέρας του, διεφθαρμένος εργολάβος, μόλις που καταφέρνει να παρακολουθεί τη νεαρή του φιλενάδα, πόσο μάλλον το γιο του.

Αμερικανοί Ανεξάρτητοι - Π. Ζάννας, 23:00

Jan Hřebejk

Δικασμένοι
Πέφτουμε,
Ενωμένοι
Στεκόμαστε

Ο Γιαν Χρέμπεϊκ γεννήθηκε στην Πράγα, το 1967. Σπούδασε σενάριο και μοντάζ, από το 1987 έως το 1991, στην Ακαδημία Κινηματογράφου της Πράγας (FAMU). Η πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία ήταν το μιούζικαλ *Big Beat*, το 1993. Βασισμένο σε σενάριο του φίλου και συμφοιτητή του Χρέμπεϊκ, Πιτρ Γιαρτσόφσκι, πρόκειται για μια ρετρό κωμωδία για την έλευση του ροκ εν ρολ στην Τσεχοσλοβακία στα τέλη της δεκαετίας του '50. Η δημοφιλής αυτή ταινία κέρδισε πολλά βραβεία, μεταξύ των οποίων και το Τσεχικό Λιοντάρι καλύτερης σκηνοθεσίας, καλύτερου αντρικού ρόλου, καλύτερης ταινίας και καλύτερης πρωτότυπης μουσικής. Η επόμενη ταινία του, με τίτλο *Μια ζεστή φωλιά*, είναι μεν κωμωδία, θέτει όμως το σοβαρό ερώτημα του τι είναι πιο σημαντικό: το τι πιστεύει κανείς, ή το τι πρέπει στην καθημερινή του ζωή; Το *Μια ζεστή φωλιά* έσπασε τα ταμεία στην Τσεχία, κάνοντας περισσότερα εισιτήρια από τις χολιγουντιανές παραγωγές και εξίσου με τη βραβευμένη με Όσκαρ ταινία του Γιαν Σβέρακ, *Ο μικρός Κόλια*, εκπροσώπησε δε την Τσεχία σε πολλά διεθνή φεστιβάλ. Η πιο πρόσφατη ταινία του Χρέμπεϊκ, *Ιστορίες διχασμού και... εγκυμοσύνης*, ήταν υποψήφια για Όσκαρ καλύτερης ξένης ταινίας.

Για το ξεκίνημα του στο χώρο του κινηματογράφου, αναφέρει:

Ξεκίνησα ως θεατής όπως νομίζω ότι ξεκινούν όλοι οι σκηνοθέτες και στο γυμνάσιο φανατικοί του κινηματογράφου ήμασταν μονάχα 4 φίλοι. Ο βασικός μου συνεργάτης, ο σεναριογράφος Πιτρ

Γιαρτσόφσκι είναι φίλος μου και δουλεύουμε μαζί από ηλικία 14 ετών.

Για τη θεματολογία του:

Τα θέματά μου πιστεύω σχετίζονται με τα αισθήματα και μου αρέσει να ταξιδεύω στο παρελθόν αλλά δεν με ενδιαφέρουν οι πολιτικές αναφορές. Απλά μου αρέσει η αίσθηση του παρελθόντος. Τα τελευταία χρόνια στην Τσεχία αλλάξαν πολλά πράγματα και πιστεύω πως αυτές οι αλλαγές πρέπει να τις δει ο κόσμος.

Πόσο μπορεί να επηρεάσει τις ζωές μια γενιά ο κινηματογράφος;

Σίγουρα πιστεύω πως μπορεί ν'αλλάξει κάποια σοβαρή απόφαση ή τα συναισθήματα που νιώθει ο κόσμος για κάτι αλλά δεν πιστεύω πως η τέχνη έχει τόσο μεγάλη δύναμη ώστε ν'αλλάξει τη ζωή σας. Ωστόσο τη δική μου τη ζωή την άλλαξε μια

τσέχικη ταινία που είδα μικρός κι αποφάσισα να γίνω σκηνοθέτης.

Το *Ιστορίες Διχασμού και ... Εγκυμοσύνης* προβλήθηκε στις ΗΠΑ. Κατά πόσο έγιναν αντιληπτά τα νοήματά του από τους αμερικανούς θεατές;

Είναι απλή και κατανοητή ταινία και το κοινό στις ΗΠΑ την κατάλαβε με ευκολία. Ένα περίεργο συναίσθημα που ένιωσα όταν ήμουν στη Νέα Υόρκη ήταν πως δεν ξέραμε ποιά τίτλο είναι καλύτερο να διαλέξουμε το *Ενωμένοι Στεκόμαστε* (*United we stand*), ή το *Διχασμένοι Πέφτουμε* (*Divided we fall*). Τελικά αποφασίσαμε το δεύτερο. Αυτό είναι περίεργο καθώς παντού υπάρχουν στις ΗΠΑ επιγραφές με τη φράση *Ενωμένοι Στεκόμαστε*.

Η ατμόσφαιρα των ταινιών σας είναι αρκετά θεατρική, μπορείτε να μας μιλήσετε για τον τρόπο συνεργασίας σας με τους ηθοποιούς;

Συνήθως κάνουμε πολλές πρόβες πριν από τα γυρίσματα. Τις περισσότερες φορές συνεργάζομαι με επαγγελματίες ηθοποιούς κι όχι ερασιτέχνες. Μέσα από αυτό βγαίνει το αποτέλεσμα που μπορεί να χαρακτηριστεί ως στυλιζαρισμένη κωμωδία. Έχω σπουδάσει σκηνογράφο, πέρα από κάποια ντοκιμαντέρ που έχω κάνει στο παρελθόν, μου άρεζε πάντα οι ταινίες μου να είναι πολύ στυλιζαρισμένες.

Επιμέλεια: Χ. Κалίτσης

Η Σάντρα Νέτελμπεκ γεννήθηκε στο Αμβούργο το 1966. Σπούδασε κινηματογράφο στο πανεπιστήμιο του Σαν Φρανσίσκο. Το *Μάρθα* είναι η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία της η οποία θα έχει διανομή στους κινηματογράφους. Ενώ έχει αγοραστεί από την Paramount Classics για διανομή στις ΗΠΑ και τις υπόλοιπες αγγλόφωνες χώρες, ακόμη δεν έχει βρει διανομέα για τη Γερμανία, δηλαδή τη χώρα παραγωγής της. Ξεκίνησε τη φεστιβαλική της διαδρομή από το Λοκάρνο· ακολούθησαν το Τορόντο, το Λονδίνο και η Θεσσαλονίκη.

Sandra Nettelbeck

Μαγειρεύοντας Ταινίες, Μικρές αλλά Θαυματουργές

Η Νέτελμπεκ ευχαρισιέται να μοιράζεται την εμπειρία της από την προετοιμασία της ταινίας της, αλλά αδυνατεί να κάνει ερμηνευτικές προτάσεις. Συγκεκριμένα αναφέρει: "Δεν υπάρχει κανένας λόγος για οποιoδήποτε σκηνοθέτη να εξηγήσει την ταινία του. Αυτό είναι θέμα αντίληψης του κάθε θεατή. Ο σκηνοθέτης κάνει επιλογές. Είτε την καταλαβαίνει την ταινία ο κόσμος είτε όχι, είτε την αγαπούν είτε την μισούν. Νιώθεις πως η δουλειά σου έχει γίνει. Συνεπώς γι' αυτό για το οποίο θα ήθελες να μιλήσεις είναι για το πως έγινε η ταινία. Τα υπόλοιπα είναι θέμα ερμηνείας του καθενός."

Μπορείτε να μιλήσετε για τη σημασία του casting της ταινίας σας;

Νομίζω πως το casting είναι η πιο σημαντική δουλειά για το σκηνοθέτη. Αν διαλέξεις τους κατάλληλους ηθοποιούς κι αν είσαι τυχερός και θέλουν να συνεργαστούν μαζί σου και να έχουν μεταξύ τους τη σωστή χημεία τότε ένα μεγάλο κομμάτι της δουλειάς έχει ήδη γίνει πριν ακόμη ξεκινήσεις τα γυρίσματα. Πέρα από τους πρωταγωνιστές ακόμη και όσοι έχουν δεύτερο ρόλο στην ταινία είναι πολύ καλοί ηθοποιοί, για παράδειγμα ο Σόρεν Ούλριχ Τόμσεν που παίζει τον γείτονα της Μάρθα είναι ο πρωταγωνιστής της ταινίας του Βίντενμπερκ *Η Οικογενειακή Γιορτή* και είναι ένας εξαιρετικός ηθοποιός.

Πόσο διαφορετικό είναι το να σκηνοθετείς ένα παιδί από έναν ενήλικα;

Δεν μπορείς να έχεις επαγγελματική σχέση μαζί του και αυτό που πρέπει να εξασφαλίσεις είναι μια πολύ ιδιαίτερη προσωπική επαφή. Έπρεπε να της κεντρίζω διαρκώς το ενδιαφέρον για τη δουλειά της. Ήμουν τυχερή επειδή η μικρή αγάπησε αυτό που έκανε. Μετά από δυο βδομάδες έντονων γυρισμάτων, κάποιο στιγμή με περιτριγύριζε ενόσω είχα κάτι διαφορετικό να κάνω. Της λέω: "πήγαινε στο χώρο σου και διάβασε τη σκηνή για να είσαι έτοιμη επειδή έχω κάτι να κάνω", και μου απαντά "μα δεν έχω σενάριο". Απορρημένη τη ρωτώ: "πως έκανες όσα έκανες", "μα μου έλεγες τις γραμμές μου στις πρόβες," μου απαντά.

Πως δουλέψατε την υπόθεση του φαγητού στα γυρίσματα τα οποία στο μεγάλο τους μέρος γίνονται σε μια κουζίνα εστιατορίου;

Ήταν κάτι φρικτό δεν θα μπορούσα να το ξανακάνω, ήμουν τυχερή επειδή πέρα από τους πολύ καλούς ηθοποιούς είχα έναν πολύ καλό μάγειρα στη σκηνή. Χορογράφησε τις σκηνές στην κουζίνα ώστε να δοθεί νόημα στα όσα έκαναν οι ηθοποιοί. Τους εκπαίδευσε για δυο βδομάδες πριν τα γυρίσματα, τους έδειξε πως να χρησιμοποιούν τα φαγητά, τα πιάτα, τη συνολική προετοιμασία του δείπνου. Ο χρόνος για να είναι τα φαγητά στη θερμοκρασία που έπρεπε δεν ξεπερνούσε τα 10 λεπτά. Το κρύο πιάτο το καταλαβαίνεις με το μάτι. Έτσι η θερμοκρασία που είχαμε στο πλατό ήταν περίπου 40 βαθμοί. Ταυτόχρονα έπρεπε να είμαστε σίγουροι για το ότι οι ηθοποιοί δεν θα ενοχλούνταν από το γεγονός ότι δινόταν μεγαλύτερο βάρος της προσοχής στα φαγητά απ' ό,τι σε αυτούς. Ήταν δύσκολο να κρατηθεί η ισορροπία.

Τί σας συναρπάζει με την ιταλική κουζίνα;

Η ιταλική κουζίνα είναι για μένα η καλύτερη κουζίνα του κόσμου. Στη διάρκεια του μοντάζ δεν ενοχλούμουν από το αποτέλεσμα της ποιότητας της γαλλικής κουζίνας. Αλλά μ' ενο-

χλούσε ιδιαίτερα όταν το σπαγκέτι δεν ήταν καλοφτιαγμένο. Είναι πολύ απλή και πολύ νόστιμη. Η γαλλική κουζίνα ας πούμε δίνει πολύ μεγάλο βάρος στην προετοιμασία του πιάτου, στην τελειότητα της όψης του γεύματος, υπάρχει δηλαδή μια πολύ μπουρζουά αντιμετώπιση. Από την άλλη η ιταλική κουζίνα έχει πολύ να κάνει με την απόλαυση της γεύσης, σχετίζεται σε μεγάλο βαθμό με την ευχαρίστηση της συνεύρεσης. Έχει να κάνει με την οικογένεια και είναι πολύ πιο ελαφριά. Ένα πιάτο μακαρόνια γίνεται πολύ εύκολα αλλά ταυτόχρονα μπορεί να γίνει πολύ νόστιμο. Στην οικογένειά μου υπάρχει διαρκώς αυτή η σύγκρουση όπου ο πατέρας μου μαγειρεύει γαλλική κουζίνα και η μητέρα μου ιταλική.

Είναι η πρώτη σας ταινία για τον κινηματογράφο ποιά είναι η ανταπόκριση του κοινού στη χώρα σας;

Δεν υπάρχει ακόμη ένας επίσημος διανομέας στη Γερμανία. Είχαμε έναν διανομέα στη διάρκεια της παραγωγής ο οποίος ήταν και συμπαραγωγός (Kinowelt) αλλά δυστυχώς φαλήρησε. Ωστόσο η ταινία γνώρισε πολύ μεγάλη επιτυχία στο Τορόντο κι αγοράστηκε από την Paramount Classics για διανομή στις ΗΠΑ και τις υπόλοιπες αγγλόφωνες χώρες. Έτσι ήρθε ένα κύμα ενδιαφέροντος από το εξωτερικό. Αγοράστηκε από την Ιαπωνία, το Χονγκ Κονγκ. Το παράδοξο είναι πως οι ΗΠΑ συνήθως αγοράζουν μια γερμανική ταινία αφού πρώτα γνωρίσει επιτυχία στη Γερμανία. Είναι θαυμάσιο το πως το *Μάρθα* τα πηγαίνει τόσο καλά εκτός Γερμανίας. Στη Θεσσαλονίκη γνώρισα έναν διανομέα από τη Νορβηγία, επίσης η Ουγγαρία έδειξε ενδιαφέρον. Σε λίγο θα βγει στις αίθουσες στην Ελβετία και την Αυστρία. Φιλοδοξώ φυσικά να γνωρίσω την επιτυχία στην ίδια μου τη χώρα.

Το να μαγειρεύεις είναι σαν να κάνεις ταινία;

Με κάποιο τρόπο ναι! Ποτέ δεν είχε περάσει αυτή η σκέψη από το μυαλό μου πριν την ολοκλήρωση της ταινίας. Νομίζω όμως πως τελικά μπορείς με τέλειο τρόπο να παραλληλίσσεις τη μαγειρική με την προετοιμασία μιας ταινίας. Η συνταγή είναι το σενάριο, χρειάζεσαι καλούς ηθοποιούς, δηλαδή καλά υλικά μαγειρικής, τα οποία είναι απολύτως αναγκαία για ένα καλό γεύμα και μια καλή ταινία. Στη συνέχεια έχεις τον σεφ ο οποίος είναι ο σκηνοθέτης. Μετά έχεις όλο τον κόσμο στην κουζίνα που είναι απολύτως απαραίτητος όπως το συνεργείο της ταινίας.

“Σε μερικούς αρέσει το happy end, άλλοι νομίζουν πως είναι ηλίθιο, εμένα συμβαίνει να μου αρέσει, αυτή όμως είναι προσωπική μου επιλογή. Είμαι τυχερή που υπάρχουν κι άλλοι που έχουν παρόμοια γούστα με τα δικά μου. Επίσης είμαι σίγουρη πως υπάρχουν άνθρωποι που μισούν την ταινία μου αλλά κι αυτό είναι καλό. Αν θα έκανα μια ταινία για τους πάντες θα ήταν η πιο βαρετή όλων των εποχών.”

Έπειτα είναι θέμα του πώς φτιάχνεις κάτι που να είναι πάντα διαφορετικό. Οι σερβιτόροι είναι οι διανομείς. Και τέλος ο κόσμος που το τρώει είναι φυσικά το κοινό. Είναι αστέιο το πόσο καλά ταιριάζει η μεταφορά.

Το κεντρικό πρόσωπο της ταινίας σας, η Μάρθα, είναι ένα πρόσωπο της φαντασίας σας ή κάποιος που γνωρίζετε;

Είναι δικό μου δημιούργημα. Σίγουρα βάζω πράγματα στο χαρακτήρα της τα οποία μ'ενδιαφέρουν, όπως το πως ζει τη ζωή σου όταν είσαι παθιασμένος με τη δουλειά σου. Γιατί δεν έχω κάνει τίποτε άλλο από δουλειά, τα τελευταία 10 χρόνια. Το ερώτημα του παιδιού είναι πολύ βασικό, το αν έχεις, το πως του συμπεριφέρεσαι σαν ενήλικας, επίσης το ότι δεν είσαι παιδί πια. Η αγάπη και οι σχέσεις των ανθρώπων είναι πολύ σημαντικά για μένα αλλά μετά από ένα σημείο όλα αυτά γίνονται μυθοπλασία.

Πόσο σημαντική είναι η ποιότητα ζωής για εσάς, πως συμβαδίζει με το γεγονός πως τα τελευταία δέκα χρόνια της ζωής σας, όπως λέτε, περιείχαν μονάχα δουλειά;

Με κάποιο τρόπο η δουλειά μου είναι η ποιότητα ζωής μου, επειδή αυτό είναι ό,τι αγαπώ να κάνω. Αγαπώ το γράψιμο παρά το ό,τι γίνεται μετά από κάποιο σημείο μοναχικό αλλά για μένα το σημαντικότερο πράγμα είναι να κάνεις τον εαυτό σου να γελά. Ταυτόχρονα πρέπει να είσαι προσεκτικός ώστε να μην χάσεις το χρόνο και φτάσεις στο σημείο ν'αναρωτηθείς, είμαι 36 χρονών, "που πήγαν τα τελευταία 6 χρόνια;" Το πότε ήμουν 30 μου φαίνεται σαν χθες και τα πράγματα κυλούν όλο και πιο γρήγορα. Το να κάνεις ταινίες απαιτεί μεγάλο κομμάτι της προσοχής σου. Έτσι πρέπει να ρίχνεις και μια ματιά προς τα έξω. Αλλά αυτό που με απασχολεί πάνω απ' όλα είναι η επόμενη ταινία μου. Και πέρα από αυτό όταν δεν δουλεύω πηγαίνω στις ταινίες ή πάω για φαγητό. Δεν θυμάμαι πότε έκανα τελευταία φορά διακοπές. Για μένα η οικογένεια είναι το συνεργείο της ταινίας.

Τα τελευταία χρόνια βλέπουμε όλο και περισσότερο γερμανικό κινηματογράφο να κυκλοφορεί διεθνώς. Νομίζεται πως υπάρχει κάποιο νέο ρεύμα;

Έχω δει πολύ λίγες από αυτές τις ταινίες. Έτσι δεν μπορώ να πω πολλά πράγματα. Ίσως υπάρχουν κάποιοι ενδιαφέροντες άνθρωποι που θέλουν να πάνε μπροστά. Αλλά αν ρωτήσετε οποιoδήποτε γερμανό σκηνοθέτη θα σας απαντήσει πως περνάμε από μια τεράστια κρίση. Δεν υπάρχουν χρήματα, οι τράπεζες καταργούν τις προχρηματοδοτήσεις των ταινιών. Μετά το κλείσιμο της Kinowelt χάθηκαν πέντε ανεξάρτητοι διανομείς που είχαν αγοράσει από την εταιρία πριν μερικά χρόνια. Αυτό είναι μια καταστροφή για τον γερμανικό κινηματογράφο. Δεν υπάρχουν πια διανομείς. Οι περισσότεροι σκηνοθέτες στη Γερμανία είναι κακοδιάθετοι, ψάχνουν ποια ταινία θα τους δώσει χρήματα. Επίσης ήταν πολλές ταινίες που θα βγαίναν για παραγωγή και ματαιώθηκαν ή αναβλήθηκαν χρονικά. Νομίζω πως μας λείπει η παράδοση δεν υπάρχει νέος γερμανικός κινηματογράφος όπως υπήρχε στη δεκαετία του '70 με τον Φασμπίντερ και τους άλλους εκείνης της εποχής. Αυτό όμως ήταν ένα φαινόμενο. Οι καλές ταινίες που γίνονται στη Γερμανία είναι περισσότερο θέμα τύχης. Από την άλλη μεριά οι Γάλλοι λανσάρονται με ωραίο τρόπο. Έχουν έναν μεγάλο αριθμό καλών ταινιών οι οποίες δεν εξασφαλίζουν χρήματα επειδή έχουν σταρ ή είναι ταινίες δράσης. Κάτι που είναι το ζητούμενο αυτή τη στιγμή από τους περισσότερους Γερμανούς παραγωγούς.

Συνέντευξη: Χρίστος Καλλίτσας

ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ

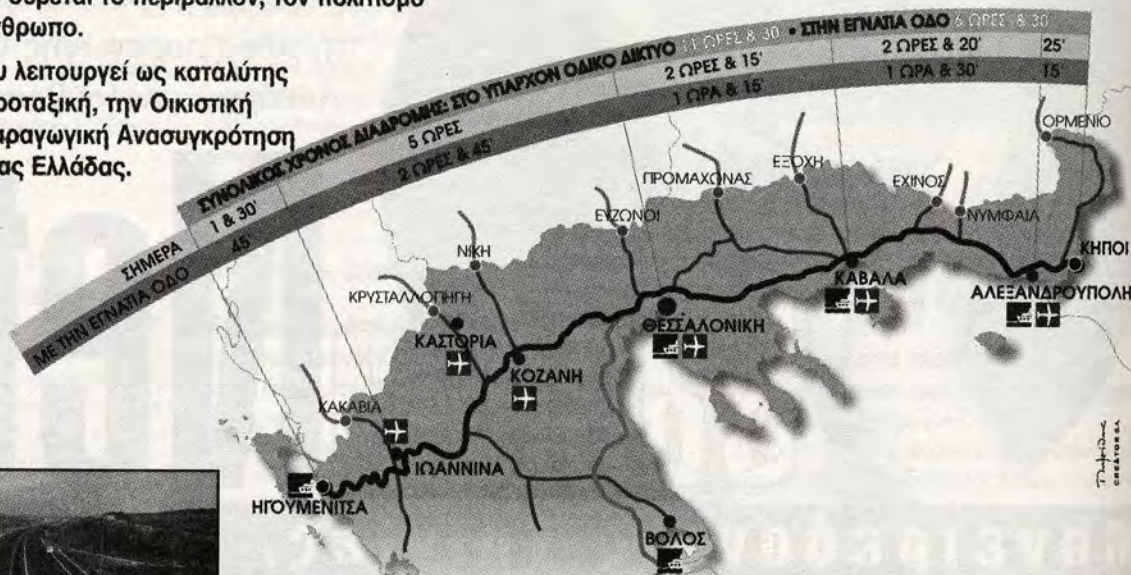
ΤΟ ΕΡΓΟ ΠΟΥ ΓΡΑΦΕΙ ΙΣΤΟΡΙΑ

Κατασκευάζεται
και ασφαλώς
ολοκληρώνεται

- Έργο ζωτικής σημασίας και προτεραιότητας για την Ελλάδα και την Ευρώπη.
- Έργο που έχει ενταχθεί στα Διευρωπαϊκά Δίκτυα. Σημείο αναφοράς Διευρωπαϊκών και Πανευρωπαϊκών οδικών αξόνων και συνδυσασμένων υποδομών για τις μεταφορές στην Ευρώπη.
- Έργο που ενισχύει τη γεωπολιτική, οικονομική και πολιτιστική παρουσία της Ελλάδας στην Ευρώπη, στα Βαλκάνια, στη Μεσόγειο

και στις χώρες της Μαύρης Θάλασσας.

- Έργο που σέβεται το περιβάλλον, τον πολιτισμό και τον άνθρωπο.
- Έργο, που λειτουργεί ως καταλύτης για τη Χωροταξική, την Οικιστική και την Παραγωγική Ανασυγκρότηση της Βόρειας Ελλάδας.

ΕΧΟΥΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΕΙ ΣΕ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥΣ	94 κλμ
ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΑ ΤΜΗΜΑΤΑ (δόθηκαν σε κυκλοφορία έως τον Σεπτέμβριο του 2001)	162 κλμ
ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΑ ΤΜΗΜΑΤΑ (προς παράδοση έως το καλοκαίρι του 2002)	138 κλμ
ΤΜΗΜΑΤΑ ΥΠΟ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ	189 κλμ
ΕΧΟΥΝ ΜΕΛΕΤΗΘΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΔΗΜΟΠΡΑΤΗΘΟΥΝ	97 κλμ
ΣΥΝΟΛΟ	680 κλμ
ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΙ ΠΟΡΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟ:	1,1 ΤΡΙΣ δρχ
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2001	

Το έργο χρηματοδοτείται από την:

• ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
(Εθνικοί πόροι)

• ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ
(Ταμείο Συνοχής και Ευρωπαϊκό Ταμείο
Περιφερειακής Ανάπτυξης)

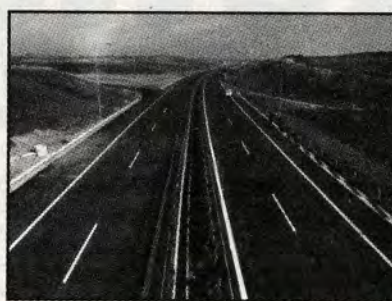
• ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ Α.Ε.

Πυλαία - Κίηποι
Κόμβος Αρδανίου

Εξωτερική Περιφερειακή Θεσσαλονίκης
(Λαγκαδάς - Δερβένι)

Γρεβενά - Κοζάνη (Δ. Μακεδονία)

Η ΕΡΤ στηρίζει τον κινηματογράφο

42ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου

9 - 18 Νοεμβρίου

ERT

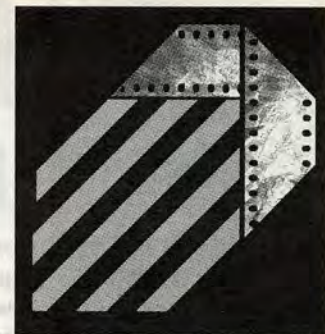
ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ

www.ert.gr

Κοινή ανακοίνωση

με τη λήξη των εργασιών της 4ης Συνάντησης (1ης Γενικής Συνέλευσης)

των Κινηματογραφικών Οργανισμών της ΝΑ Ευρώπης (SEE Cinema Network)

Στις 17 Νοεμβρίου 2001, οι εκπρόσωποι των εθνικών κινηματογραφικών οργανισμών των χωρών-μελών του South Europe Cinema Network (SEE CINEMA NETWORK), ολοκλήρωσαν τις εργασίες της 1ης -μετά την υπογραφή του καταστατικού τους στη Σόφια στις 6 Ιουνίου 2001- τακτικής Γενικής Συνέλευσης.

Οι εργασίες της πρώτης Τακτικής Γενικής Συνέλευσης, όπως και οι τρεις προηγούμενες Συναντήσεις, πραγματοποιήθηκαν μέσα σε εγκάρδια και δημοκρατική ατμόσφαιρα. Πρυτάνευσε και πάλι πνεύμα συνεργασίας και σύμπνοιας στη βάση της ισότητας.

Αναπτύχθηκαν σε βάθος όλα τα θέματα της ημερήσιας διάταξης:

- Ιδιαίτερο ενδιαφέρον εκδηλώθηκε κατά τη συζήτηση του θέματος που αφορούσε στην πιθανότητα δημιουργίας κοινού ταμείου συμπαραγωγών με πιλοτική μορφή. Τα μέλη της Γενικής Συνέλευσης εξέφρασαν ομόφωνα τη βούλησή τους για την υλοποίηση αυτού του στόχου με τη μορφή πιλοτικού προγράμματος.

Η Γενική Συνέλευση εξουσιοδότησε τον Εκτελεστικό Γραμματέα και την Εκτελεστική Επιτροπή να προσδιορίσουν ένα συγκεκριμένο μοντέλο συμπαραγωγών προσαρμοσμένο στις ιδιαιτερότητες και τις δυνατότητες των εθνικών κινηματογραφιών της περιοχής του Δικτύου· παράλληλα να εκπονήσουν και να προτείνουν κανονισμό λειτουργίας του κοινού ταμείου με πιλοτική μορφή.

Το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, έχοντας την πρωτοβουλία δημιουργίας του SEE Cinema Network, προσφέρει ευγενώς το ποσό των 50.000 Ευρώ για την πραγματοποίηση αυτού του πιλοτικού προγράμματος.

- Για την εκπλήρωση της καταστατικής υποχρέωσης των μελών του Δικτύου, αποφασίστηκε η καθιέρωση ετήσιας συνδρομής ανά χώρα-μέλος με ελάχιστη συμμετοχή το ποσό των 1.000 Ευρώ, το οποίο για το έτος 2002 πρέπει να καταβληθεί το αργότερο μέχρι τις 30 Απριλίου 2002.
- Τα μέλη δεσμεύτηκαν επίσης να διερευνήσουν τη δυνατότητα εξεύρεσης επιπλέον οικονομικών πόρων από εθνικούς, κοινοτικούς ή ιδιωτικούς φορείς για την ενίσχυση των στόχων του Δικτύου.
- Σε ό,τι αφορά την προώθηση των κινηματογραφικών έργων προτεραιότητα παραχωρήθηκε στην καλλιτεχνική προώθηση, μέσω των εθνικών κέντρων κινηματογράφου, στα εθνικά φεστιβάλ και σε χώρες όπου υπάρχουν κοινότητες πολιτών προερχομένων από τις χώρες - μέλη του Δικτύου.

Η Γενική Συνέλευση εξουσιοδοτεί την Εκτελεστική Επιτροπή να βρει τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο για την προώθηση των δραστηριοτήτων του Δικτύου στα πλαίσια των επερχόμενων μεγάλων κινηματογραφικών αγορών.

- Ξεκίνησαν ειδικά προγράμματα με στόχο την ενίσχυση της εμπορικής προ-

ώθησης των ταινιών που παρήχθησαν στις χώρες-μέλη του SEE Cinema Network, ειδικά μέσω της τηλεόρασης.

- Η συζήτηση γύρω από την εξασφάλιση πόρων για τη χρηματοδότηση των δραστηριοτήτων του Δικτύου κατάληξε στη δέσμευση των εθνικών αντιπροσώπων να διερευνήσουν τις δυνατότητες ενεργοποίησης διαφόρων πιθανών πηγών χρηματοδότησης και να ενημερώνουν τον Εκτελεστικό Γραμματέα.
- Αποφασίστηκε η δημιουργία website του SEE CINEMA NETWORK που θα περιέχει κατ' αρχάς τον κινηματογραφικό οδηγό των επαγγελματιών, ο οποίος κυκλοφορεί ήδη σε μορφή βιβλίου και κατόπιν θα εμπλουτιστεί με επιπλέον χρήσιμες πληροφορίες για κινηματογραφικά project που βρίσκονται ήδη σε εξέλιξη.
- Στο θέμα σύναψης διακρατικών συμφωνιών συνεργασίας, εκφράστηκε η επιθυμία να συνεργαστούν διμερώς και προτάθηκε στην Εκτελεστική Γραμματεία να συμβάλλει στις απαιτούμενες προεργασίες προσφέροντας τις υπηρεσίες της.
- Τέλος, τα μέλη της Γενικής Συνέλευσης του SEE CINEMA NETWORK εκφράζουν τις θερμές ευχαριστίες τους στο Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου και ιδιαίτερα στον πρόεδρό του κ. Διαγόρα Χρονόπουλο για τα γραφεία, το προσωπικό, την επίπλωση κλπ. που εξασφάλισε στη Θεσσαλονίκη καθώς και τις δαπάνες που ανέλαβε να καλύψει για τη λειτουργία της Γραμματείας μας.

Οι χώρες-μέλη εκπροσωπήθηκαν από:

- 1) ΑΛΒΑΝΙΑ: κ. Petrit Ruka, Πρόεδρος του Αλβανικού Κέντρου Κινηματογράφου - κ. Kastriot Zifla, Διεθνείς Σχέσεις του Αλβανικού Κέντρου Κινηματογράφου.
- 2) ΒΟΣΝΙΑ-ΕΡΖΕΓΟΒΙΝΗ: κ. Asaf Dzanic, Ένωση Cineastes, Βοσνίας Ερζεγοβίνης.
- 3) ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ: κα Gergana Dakovska, Υπεύθυνη Διεθνών Σχέσεων του Εθνικού Κέντρου Κινηματογράφου της Βουλγαρίας
- 4) ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ: κ. Miroljub Vuckovic, Γενικός Διευθυντής του Ινστιτούτου Κινηματογραφίας της Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας, Lazar Simonic, Διεθνείς Σχέσεις.
- 5) ΕΛΛΑΔΑ: κ. Κώστας Βρεττάκος, Ειδικός Σύμβουλος Διεθνών Σχέσεων του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου

6) ΚΡΟΑΤΙΑ: κ. Matanic Dalibor, εκπρόσωπος του Υπουργείου Πολιτισμού της Κροατίας -απών για λόγους ανωτέρας βίας.

7) ΚΥΠΡΟΣ: κ. Ricardo Lopez, Υπουργείο Εσωτερικών, Γραφείο Τύπου και Πληροφόρησης, Τμήμα Κινηματογράφου και Οπτικοακουστικών Κύπρου

8) ΡΟΥΜΑΝΙΑ: κα Alina Salcudeanu, Διευθύντρια Διεθνών Σχέσεων

9) ΣΛΟΒΕΝΙΑ: κα Ziva Emersic Mali, Υπεύθυνη του Πολιτιστικού Προγράμματος του RTV Σλοβενίας

10) ΤΟΥΡΚΙΑ: Εκπροσωπήθηκε από την κα Gergana Dakovska της Βουλγαρίας.

11) ΠΡΩΗΝ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ: κα Vesna Maslovarik, Διευθύντρια της ταινιοθήκης της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, κ. Peter Volnarovski, Θεωρητικός Κινηματογράφου.

Επαναληπτικές προβολές της Δευτέρας

Μετά την επίσημη λήξη του 42ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης σήμερα το βράδυ με την τελετή απονομής των Βραβείων του Διεθνούς Διαγωνιστικού Τμήματος, αύριο θα επαναπροβληθούν οι παρακάτω 24 ελληνικές ταινίες, όπως και οι 5 βραβευμένες μικρού μήκους του Φεστιβάλ Δράμας, και στις 6 αίθουσες του Φεστιβάλ, με αφορμή τα Κρατικά Κινηματογραφικά Βραβεία Ποιότητας 2001, που η τελετή απονομής τους θα γίνει αύριο βράδυ στις 21:00, στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης.

ΑΙΩΝΙΟΣ ΦΟΙΤΗΤΗΣ

Βαγγέλης Σεϊτανίδης

Στο καζίνο, μία είναι η βασίλισσα: η μπίλια. Κανείς από τους παίκτες δε δίνει σημασία στις κρουπιέριες. Όμως ο Τάκης, «αιώνιος φοιτητής» στην Ιατρική Αθηνών, δεν πάει στο καζίνο για τα εκατομμύρια, αλλά για το μεροκάματο. Η Βέρα δουλεύει σε γυμναστήριο, αλλά πιάνει και δεύτερη δουλειά ως κρουπιέρισα. Σκοπός της, να προστατέψει τη μητέρα της, αφού ο κανονισμός απαγορεύει την είσοδο στους συγγενείς των κρουπιέρηδων. Ας χτυπιέται όσο θέλει ο πατέρας της: ρουλέτα δε θα ξαναπαίξει! Κάποια στιγμή, ο Τάκης κι η Βέρα γίνονται εραστές.

Ολύμπιον RENAULT, 14:00

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΝΑΣ ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΟΣ ΠΟΙΗΤΗΣ

Σταμάτης Τσαρουχάς

Η ταινία αφορά στη ζωή και το έργο του καστοριανού ποιητή Αθανασίου Χριστόπουλου, μιας άγνωστης αλλά σπουδαίας μορφής του νεότερου ελληνισμού, που έζησε τον 18ο αιώνα στις παραδουνάβιες, κυρίως, ηγεμονίες. Καταγόταν από φτωχή οικογένεια και, σχεδόν ασκητεύοντας στα νεανικά του χρόνια, κατόρθωσε να πλουτίσει το νου του με μάθηση πρωτόγνωρη για την εποχή και να ανέλθει σε ανώτατα αξιώματα. Πολιτικός συγγραφέας, φιλόσοφος, γιατρός, νομοθέτης, ανώτατος δικαστής, μεταφραστής αρχαίων κειμένων, φιλόλογος και θεατρικός συγγραφέας, έμεινε στην πνευματική ιστορία της Ελλάδας κυρίως ως δεξιότηχνης στιχοπλόκος και λυρικός ποιητής.

Cine Tzon Κασσαβέτης, 10:00

ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Κωνσταντίνος Γιάνναρης

Αύγουστος στην Αθήνα. Καιρός για απόδραση. Το καλοκαίρι φτάνει στο τέλος του. Στο κέντρο της Αθήνας, οι κάτοικοι μιας τριώροφης πολυκατοικίας ετοιμάζονται να φύγουν για λίγες μέρες. Μέσα από το μάτι ενός 17χρονου διαρρήκτη, που λεηλατεί τα άδεια διαμερίσματα, μαθαίνουμε την πιο σκοτεινή πλευρά, τις άλλες επιθυμίες· παραβιάζουμε τα μυστικά των βασικών χαρακτήρων και περιμένουμε να δούμε αν τα όνειρα θα γίνουν πραγματικότητα.

Cine Τάκης Κανελλόπουλος, 18:00

ΕΙΔΩΛΟ ΚΑΙ ΡΟΛΟΣ

Φρέντυ Βιανέλλης

Είναι μητέρα και ηθοποιός. Προετοιμάζεται για το ανέβασμα του θεατρικού έργου Το μελτεμάκι του Παντελή Χορν. Θέμα του, η συζυγική απιστία, που αντιμετωπίζεται με ανάλαφρο τρόπο. Βιώνει την απιστία στην προσωπική της ζωή. Η ερμηνεία της Μήδειας από τη Μαρία Κάλλας την επηρεάζει. Θα δράσει όπως της απαγορεύει η τέχνη ή όπως της απαγορεύει η φύση της;

Cine Τάκης Κανελλόπουλος, 12:00

Η ΚΟΙΛΙΑ ΤΗΣ ΜΕΛΙΣΣΑΣ

Βασίλης Ελευθερίου

Ο μυθικός θησαυρός των Ρομανών, με τα μεγαλύτερα μαύρα διαμάντια στον κόσμο και το περίφημο στέμμα της Τσαρίνας Αικατερίνης με τη διαμαντένια μέλισσα, ταξιδεύουν μυστικά στη χώρα, με άγνωστο προορισμό. Όμως, μια σειρά από μυστηριώδεις συγκυρίες ματαιώνουν το ταξίδι του. Τα κοσμήματα χάνονται, κι αρχίζει το κυνήγι του θησαυρού. Τρεις απλοί άνθρωποι, ένας «σεκιουριτάς», ένας τυχοδιώκτης και η αρχηγός μιας παιδικής κατασκήνωσης, θα βρεθούν αντιμέτωποι με τη «Διαμαντένια Παγίδα». Οι ρόλοι κυνηγού και θηράματος περιπλέκονται κωμικοτραγικά, με τη διείσδυση της Άλλης Διάστασης του Αιώνιου στο Πραγματικό.

Cine Τόνια Μαρκετάκη, 10:00

Ο 7ος ΗΛΙΟΣ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ

Βαγγέλης Σερντάρης

Μία ερωτική ιστορία που εξελίσσεται στον ελλαδικό χώρο, την περίοδο του 1922, τότε που συνέβη η Μικρασιατική Καταστροφή, το σημαντικότερο γεγονός στην ιστορία της νεότερης Ελλάδας. Μια νεαρή υπηρέτρια γίνεται αντικείμενο πόθου που το διεκδικούν ένας εν ενεργεία ταγματάρχης του ελληνικού στρατού, ο ιπποκόμος του και, στο τέλος, η νεαρή σύζυγος του ταγματάρχη. Ένα βωβό δράμα παίζεται στο εσωτερικό του σπιτιού, που τα ήθη και οι αυστηροί κώδικες συμπεριφοράς της εποχής δεν επιτρέπουν να εξωτερικευτεί.

Πάυλος Ζάννας, 18:00

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΑΛΟΓΩΝ

Χρήστος Βούπουρας

Ένα πανάρχαιο λατρευτικό δρώμενο, η δυσία στους θεούς, ιδωμένο, στη σημερινή εξέλιξη και επιβίωσή του διαμέσου της χριστιανικής θρησκείας, μέσα από τα μάτια ενός οκτάχρονου παιδιού. Ξεναγός και συνοδοιπόρος σ' αυτό το ταξίδι, η αφήγηση της μνήμης και της εμπειρίας της ογδοντάχρονης γιαγιάς του. Μ' αυτόν τον τρόπο, το παιδί έρχεται σ' επαφή με την ιστορία και την παράδοση του τόπου του, με τον αρχαίο και τον βυζαντινό πολιτισμό, με την Ανατολή και τη Δύση.

Cine Τάκης Κανελλόπουλος, 10:00

ΟΙ ΑΠΕΚΕΙ

Μαρία Μαυρίκου

Θέμα της ταινίας είναι η Εθνική Ελληνική Μειονότητα στην Αλβανία, κι είναι η πρώτη φορά που παρουσιάζεται ταινία με το θέμα αυτό. Μέσα από την ποίηση, τους θρύλους, τη μουσική και τα πολυφωνικά τραγούδια της Βορείου Ηπείρου, περνάει η ιστορία «του απ' εκεί» ελληνισμού, από την αρχαιότητα έως σήμερα. Οι αγώνες για τη διατήρηση της γλώσσας και της θρησκείας διαμέσου των αιώνων, αλλά κι η σημερινή σκληρή πραγματικότητα: η ερήμωση των πατροπαράδοτων εστίων ύστερα από τη φυγή των νέων προς την Ελλάδα. Τα γυρίσματα της ταινίας ξεκίνησαν το 1991 και τελείωσαν το 2000.

Ολύμπιον RENAULT, 12:00

Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΥΠΟΘΕΣΗ

Δήμητρα Αράπογλου

Ο Ανδρέας Καραμανώλης, φέρελπις επιστήμων και άελης μοναχογιός, εγκαταλείπει τη μητέρα στο νοσοκομείο και μνηστή στα κρύα του λουτρού, και παίρνει από πίσω τον πρώτο άνθρωπο που (νομίζει ότι) τον κοίταξε με πραγματικό—ανθρώπινο, αλλά και ερωτικό—ενδιαφέρον: τη νεαρή τραγουδίστρια Κάτια. Η Κάτια, χωρίς να το επιδιώκει, αλλά και χωρίς να κάνει τίποτα για να το αποτρέψει, δεν πυροδοτεί απλώς την πρώτη επανάσταση του Ανδρέα, αλλά και τον παρασέρνει στον κόσμο της: ένα απομονωμένο αγρόκτημα, έναν εντελώς αποδιοργανωμένο μικρόκοσμο, στα πρόθυρα κάθε είδους χρεοκοπίας, που επιζεί μόνο και μόνο ελέω κάποιας ανεξήγητης αδράνειας...

Cine Φρίντα Λιάπη, 14:00

Screamin' Jay Hawkins: I Put a Spell on Me

Νίκος Τριανταφυλλίδης

Η ζωή ενός θρύλου σε ένα ντοκιμαντέρ: ο Screamin' Jay Hawkins, η θρυλική αυτή μορφή της σύγχρονης μουσικής του 20ού αιώνα, εξομολογείται μπροστά στην κάμερα, ξετυλίγοντας την ιστορία της ζωής του σε ιδιαίτερα дер-μές και προσωπικές στιγμές με το σκηνικό. Έχοντας την απόλυτη πρόσβαση στα παρασκήνια, ο σκηνοθέτης αποκαλύπτει κρυμμένες ιστορίες πίσω απ' τη σκηνή με παράξενους οπαδούς, καλλιτέχνες στα πρόθυρα νευρικής κρίσης κ.λπ. Στην πορεία, και ακολουθώντας πάντα τα βήματα του Hawkins, ο σκηνοθέτης συναντά και συνομιλεί με καλλιτέχνες που κατά καιρούς συνεργάστηκαν μαζί του, καθώς και με ανθρώπους που είχαν την τύχη να συναντήσουν τον ίδιο τον άνθρωπο.

Πάυλος Ζάννας, 14:00

ΣΩΣΕ ΜΕ

Στράτος Τζιζής

Ένα αισθηματικό δράμα με κεντρική ηρωίδα την Άννα, μια κοπέλα που η λαχτάρα της ν' αγαπήσει και ν' αγαπηθεί, την οδηγεί σε μια σειρά από λάθη και, τελικά, σε αδιέξοδο. Με τρόπο σχεδόν ντοκιμαντερίστικο, η ταινία καταγράφει τη βία της καθημερινότητας, τη σκληρότητα των ανθρώπων συναλλαγών στη σημερινή Αθήνα, καθώς και τον αισθηματικό κόσμο της ηρωίδας που αγωνίζεται να ξεφύγει από τον ασφυκτικό κλοιό που την περιβάλλει. Παρ' όλες τις προσπάθειές της να κερδίσει τον χαμένο χρόνο, δεν τα καταφέρνει και απευθύνει έκκληση σωτηρίας στον μοναδικό άντρα που αγάπησε ποτέ.

Cine Φρίντα Λιάπη, 12:00

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ

Λάκης Παπαστάθης

Στα τέλη του 19ου αιώνα, ο συγγραφέας Γεώργιος Βιζυηνός κλείνεται σε ψυχιατρικό άσυλο στην Αθήνα. Λίγο πριν, έχει ξεσπάσει το ερωτικό του πάθος για τη δωδεκάχρονη Μπετίνα. Ζώντας έγκλειστος, προσπαθεί να θυμώσει την παιδική του ηλικία στην Κωνσταντινούπολη και τη Θράκη. Παράλληλα, ξαναδιαβάζει το λογοτεχνικό του έργο, που στηρίζεται σε αυτές τις μνήμες. Το βίωμα, αλλά και η λογοτεχνική του επεξεργασία, μπλέκονται στο παραγμένο του μυαλό. Κυρίαρχο πρόσωπο των αναμνήσεών του είναι ο παππούς του που έζησε τα δέκα πρώτα χρόνια της ζωής του ντυμένος κορίτσι.

Cine Tzon Κασσαβέτης, 12:00

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΗΣ ΣΚΙΑΣ

Σταύρος Βιδάλης

Σε μια συνοικία της Αθήνας, κάποιοι άνθρωποι αναζητούν, πέρα από την καθημερινότητα, τη δυνατότητα να εκφραστούν μέσα από το μύθο που ο καθένας στήνει για τον εαυτό του. Κανείς τους δεν αρκείται στον έμφυτο ρόλο του, αλλά αναζητά το μύθο μέσα από ρόλους άλλων· μέσα από μια διαδικασία αρχέγονη· μέσα απ' το θέατρο· μια διαδικασία που, όταν τη ζήσει κανείς, όταν αρχίσει να «υποκρίνεται» άλλες ζωές, συνειδητοποιεί ότι Ζωή και Θάνατος είναι οι κορυφαίοι κι όλοι οι υπόλοιποι είμαστε ο χορός. Ο Γρηγόρης είχε καταλάβει από πολύ μικρός ότι ο άνθρωπος ποτέ δεν είναι ικανοποιημένος με τον εαυτό του. Τώρα, στα εξήντα του, παραμένει ανέκτακτος στην πραγματικότητα. Αν και αρνείται το ρόλο του έκπτωτου Δον Κιχώτη που προσπάθησαν έντεχνα να του κολλήσουν οι μαθητές του, εξακολουθεί ν' ασχολείται με το αυτοσχέδιο παιχνίδι του: το παιχνίδι της σκιάς...

Cine Τόνια Μαρκετάκη, 18:00

ΤΟ ΤΑΜΑ

Ανδρέας Πάντζης

Ο Ευαγόρας, οικογενειάρχης από την Κύπρο, στον καημό του να αποκτήσει γιο, κάνει τάμα στον Απόστολο Ανδρέα. Ο γιος γεννιέται, κι ο ήρωας αναλαμβάνει την εκπλήρωση του τάματος, που είναι να πάει με το γάϊδαρό του στην άλη άκρη του νησιού, όπου βρίσκεται το Μοναστήρι. Ο πατέρας του, που είναι παπάς, τον νουθετεί πριν ξεκινήσει: «Γιε μου, ο δρόμος είναι πειρασμός. Να προσέχεις, γιατί πρέπει να φτάσεις στον Άγιο καθαρός, αγνός». Ο Ευαγόρας το υπόσχεται, αλλά, δυστυχώς, κατά τη διάρκεια της πορείας του, ενώ προσπαθεί να κάνει το καλό, καταλήγει να διαπράττει όλα τα αμαρτήματα...

Παύλος Ζάννης, 12:00

ΚΛΕΦΤΗΣ Ή ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Αντουανέτα Αγγελίδη

«Κλέβει η πραγματικότητα τα όνειρά σου, κι εσύ την κλέβεις για να ονειρευτείς. Κλέβει η πραγματικότητα τη ζωή σου, κι εσύ την κλέβεις για να ζήσεις.» Μια ταινία σκοτεινά αισιόδοξη. Τρεις εκδοχές μιας και μόνης μέρας. Τρία πρόσωπα εγκλωβισμένα σε παράλληλα σύμπαντα. Η εισβολή του Κλέφτη θα τα ενώσει. Κάθε βλέμμα παράγει μια διαφορετική ιστορία. Η Λαξεύτρια οραματίζεται την Κρίση, η Επιστήμων γαντζώνεται σε μια κομματιασμένη μνήμη, ο Ηθοποιός βλέπει την «Αντιγόνη» να εισβάλλει παντού. Τρεις φιλοσοφικές θεωρήσεις ενός κόσμου που τίποτα δεν υποδεικνύει ότι είναι ενιαίος: Μοίρα – Τύχη – Βούληση. Ο κλέφτης γνέφει προς μια απάντηση. Είναι η ανθρωπινή κατάσταση που μας ενώνει. Μας φυλακίζει και μας ελευθερώνει. Η αδελφότητα της θνητότητας.

Παύλος Ζάννης, 10:00

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΚΑΤΑΣΤΡΩΜΑΤΟΣ-ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΕΦΕΡΗΣ

Στέλιος Χαραλαμπίδης

Ένα ταξίδι στην ποίηση και τη σκέψη του Γιώργου Σεφέρη. Οι περιπλανήσεις ενός ακάματου ταξιδιώτη σε τόπους, κείμενα, μουσικές, ταινίες, ανθρώπους· διαδοχικές επιστρώσεις· εμπειρίες που συσσωρεύονται σ' ένα πλούσιο υπέδαφος από σημαντικά και ασήμαντα, πριν μεταγραφούν σ' αυτή την άλλη γλώσσα, την Ποίηση. Ένας εργάτης της γλώσσας. Ορκισμένος εκθρόνος των υψηλότερων ρητορικών σχημάτων και της συναισθηματικής εκμετάλλευσης, εραστής της δουλειάς και του λιπού, ένας μανιακός χειροτέχνης της γραφής. «Πελεκώντας τον εαυτό μας, έτσι γράφουμε»: μια φράση του Σεφέρη που δείχνει ανάγλυφα τη συχνά μακρόχρονη και εξαιρετικά επίπονη Οδύσσεια της δημιουργίας.

Cine Φρίντα Λιάπη, 18:00

ΑΒΙΩΤΕΣ ΜΝΗΜΕΣ

Αθηνά Ξενίδου

Κύπρος, έτος 2000. Μια μεταπολεμική γενιά, όπως οι μεταπολεμικές γενιές της Γερμανίας, της Βόρειας Ιρλανδίας, της Νότιας Αφρικής, της Μέσης Ανατολής. Γενιές στιγμι-σμένες από τις μακρόχρονες άλυτες πολιτικές καταστάσεις των χωρών τους. Μια διαχωριστική γραμμή, χαραγμένη στη χώρα τους από στρατό κατοχής, τη χωρίζει στα δύο από τον καιρό της γέννησής τους. Αναμνήσεις που πλανώνται πέρα από τη διαχωριστική γραμμή. Αυτές είναι οι αβιώτες μνήμες τους. Η ταινία είναι ένα κοινωνικό ντοκιμαντέρ που σκιαγραφεί το ψυχολογικό προφίλ της γενιάς αυτής, που για πρώτη φορά εκφράζει τους φόβους, τις ελπίδες, τα όνειρα και τους επιφύλακτες της. Οκτώ εκπρόσωποι της γενιάς αυτής ξεδιπλώνουν την αλήθεια που κρύβεται πίσω από τα πλήγματα της καθημερινής ζωής, και τα απομεινάρια ενός πολέμου που δεν τον βίωσαν. Οκτώ διαφορετικές ιστορίες· ένας κοινός παρονομαστής.

Cine Τζον Κασσαβέτης, 11:00

ΓΗ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

Γιώργος Κεραμιδιδής

Ο Ηλίας Λαμπαδαρίου, 25 χρονών, απόφοιτος των ΤΕΙ, άνεργος, επιστρέφει στο χωριό του, κάτω από τον Όλυμπο, όπου έζησε μέχρι κάποια ηλικία με τους αγρότες γονείς του, που όμως έφυγαν για τη Θεσσαλονίκη μετά από ένα ατύχημα του πατέρα του. Ο Ηλίας μένει προσωρινά με τον ξάδελφό του, Λάκη, 45 χρονών, αγρότη στο επάγγελμα. «Δεν είναι καθορισμένο, αλλά σκέφτομαι να μείνω» είναι η απάντηση του Ηλία σε όποιον τον ρωτά αν επέστρεψε για ν' ασχοληθεί με τη γεωργία. Από χωράφι σε χωράφι, από συνάντηση σε συνάντηση, από την πεδιάδα στο βουνό και τανάπαλιν, ο Ηλίας εισχωρεί σ' έναν παρόντα κόσμο, μπλεδμένο, μοναχικό και κουρασμένο, αλλά δε χάνει τη θέλησή του να ορθωθεί. Ανοίγεται πάνω στην ίδια τη γη, που του δίνει τα σημάδια της ζωής και του θανάτου· πέφτει πάνω στην ιστορική της μνήμη.

Cine Φρίντα Λιάπη, 10:00

ΚΙ ΑΥΡΙΟ ΜΕΡΑ ΕΙΝΑΙ

Δώρα Μασκλαβάνου

Η Αλεξάνδρα περιπλανιέται στην πρωτεύουσα αναζητώντας ένα σπίτι να νοικιάσει γι' αυτήν και το γιο της. Χτυπάει πόρτες στην αυγουστιάτικη Αθήνα όλη μέρα. Συναντάει άγνωστους ανθρώπους ποικίλων τάξεων, ηλικιών, συμπεριφορών, αισθημάτων. Διεκδικεί, ανακαλύπτει, υπομένει, εμπιστεύεται. Οι απροσδόκητες τυχαίες συναντήσεις θα της μάθουν τη χαρά τού να μπορείς να ξεκινάς τη ζωή σου απ' την αρχή, να βρίσκεις δύναμη, να αυτοσχεδιάζεις ασταμάτητα.

Cine Τόνια Μαρκετάκη, 10:00

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΙ ΑΪΣΕ

Δημήτρης Κολλάτος

Ένας νεαρός από την Κομοτηνή ερωτεύεται μια μουσουλμάνα, την Αϊσέ. Τη γνωρίζει στη Θεσσαλονίκη, στο νοσοκομείο όπου έχει πάει να δει ένα φίλο του. Δεν ξέρει ότι η κοπέλα που γνωρίζει και αγαπά αμέσως είναι μουσουλμάνα από την Κομοτηνή κι ότι ο πατέρας της είναι πλούσιος και φανατισμένος μουσουλμάνος. Όταν το μαθαίνει, αποφασίζει να ζήσει μαζί της. Τα δυο παιδιά σκέφτονται να φύγουν από την Κομοτηνή και να πάνε να ζήσουν στη Θεσσαλονίκη ή στην Αθήνα. Έχουν αποφασίσει να κρατήσει ο καθένας τη θρησκεία του. Όταν γίνεται γνωστός ο έρωτάς τους, ο πατέρας του Αλέξανδρου κι ο δεσπότης τον πιέζουν να κάνει την Αϊσέ χριστιανή. Την ίδια στιγμή, ο τούρκος πρόξενος της Κομοτηνής, ο πατέρας της Αϊσέ και τ' αδελφία της την πιέζουν, την απειλούν, την εκβιάζουν να κάνει τον Αλέξανδρο μουσουλμάνο.

Cine Τόνια Μαρκετάκη, 14:00

ΟΙ ΨΥΧΕΣ ΤΩΝ ΚΑΪΚΙΩΝ

Νίκος Καρακώστας

Η ιστορία ενός αγοριού που μαγεύεται απ' τη θάλασσα. Η συνάντησή του με τους παλιούς ναυτικούς που τον μυούν στην τέχνη της. Τα ταξίδια του σε μικρά νησιά του Αιγαίου του '70: το Κουφονήσι, την Κάσο, το Καστελόριζο. Τα γλέντια του και οι παράξενες ιστορίες των καϊκιών. Τέλος, η μοναχική του πορεία στο χρόνο και το Αιγαίο· μια τρυφερή ματιά στη μοίρα των ξύλινων καϊκιών που γερνάνε, αποσύρονται και διαλύονται. Οι περισσότεροι χαρακτήρες της ταινίας είναι αυθεντικοί εργάτες της θάλασσας, παλιοί ναυτικοί και νησιώτες. Χρησιμοποιήθηκε και αρχειακό υλικό του σκηνοθέτη, από τις περιηγήσεις του στα μικρά νησιά του Αιγαίου τα τελευταία 35 χρόνια.

Ολύμπιον RENAULT, 10:00

ΠΕΣ ΣΤΗ ΜΟΡΦΙΝΗ, ΑΚΟΜΑ ΤΗΝ ΨΑΧΝΩ

Γιάννης Φάγκρας

Η Ρίκι οδηγεί τη μοτοσικλέτα της ανάμεσα σε κινδύνους πραγματικούς και επινοημένους, για να φτάσει ανέπαφη, αλλά οριστικά αλλαγμένη, στο τέλος του καλοκαιριού. Ο ασταμάτητος άνεμος της εποχής αναδεύει ένα τοπίο απραξίας, κλοπής και παράνομων ουσιών. Το τέλος της εφηβείας έχει ήδη αρχίσει, κι ένα καινούργιο μονοπάτι φαντάζει σκοτεινό κι ελπιδοφόρο, σαν τα πλοία στο λιμάνι, λίγο έξω απ' το παράθυρό της. Μια αναπάντεχη πράξη βίας θα σπρώξει το κορίτσι να γίνει γυναίκα, και θα την οδηγήσει σε μια νέα ζωή, όπου, όχι χωρίς πόνο, όλα είναι πιθανά.

Cine Τάκης Κανελλόπουλος, 14:00

ΟΙ ΑΚΡΟΒΑΤΕΣ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ

Χρήστος Δήμας (ΕΛΛΑΔΑ 2001)

Καλοκαίρι του 1974, στην Ελευσίνα. Μια παρέα 11χρονων αγοριών περνούν το τελευταίο ανέμελο καλοκαίρι της παιδικής τους ηλικίας, χωρίς να υποψιάζονται ότι ο κόσμος των μεγάλων, με τους έρωτες, τα πάθη και τις «κατάρσεις» του θα σφραγίσει την ίδια τους τη μοίρα. Ο Ααρών, ο Στέλιος, ο Άκης, ο Γαλανός κι ο Βέριος, οι «ακροβάτες», είναι καλύτεροι φίλοι. Το σχολείο έχει κλείσει, και τα παιδιά περνούν την ώρα τους παίζοντας, κάνοντας μικροδουλειές για τους μεγάλους και πηγαίνοντας βόλτες με τα ποδήλάτα τους. Η ζωή είναι ένα παιχνίδι στο οποίο διοικεύουν όλη τους τη σωματική ενέργεια και φαντασία. Σ' αυτή τη γειτονιά, ο Ααρών θα περάσει το πιο σημαδιακό καλοκαίρι της ζωής του, περνώντας από την παιδική ηλικία στην εφηβεία και μαθαίνοντας τι θα πει αγάπη, ζήλια και φιλία.

Cine Τζον Κασσαβέτης, 14:00

ΚΑΤΩ ΑΠΟ Τ' ΑΣΤΡΑ

Χρήστος Γεωργίου

(ΕΛΛΑΔΑ – ΚΥΠΡΟΣ – Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ 2001)

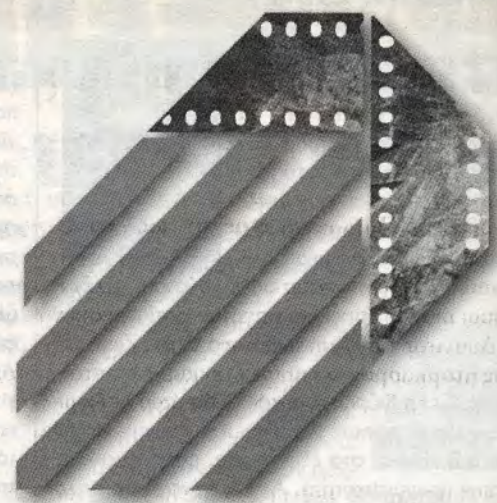
Η ζωή ενός μικρού Κύπριου σ' ένα παραθαλάσσιο χωριό αλλάζει βίαια με την τουρκική εισβολή. Είκοσι έξι χρόνια αργότερα, ο Λουκάς εργάζεται στο ξυλουργείο του θείου του, προσκολλημένος στο παρελθόν και τις αναμνήσεις του, ενώ η Φοίβη παίζει ποδοσφαίρα με στρατιώτες, κάνει λαθρεμπόριο και γυρίζει τα μπαρ της Παλιάς Λευκωσίας. Η Φοίβη ζει στο παρόν: για κείνην τα σύνορα δεν είναι τίποτ' άλλο από μια ευκαιρία να κάνει την πλάκα της και να βγάλει χρήματα. Ο Λουκάς πληρώνει τη Φοίβη να τον περάσει μέσα από τις ελληνικές και τουρκικές στρατιωτικές γραμμές, προκειμένου να φτάσει στο χωριό του, όπου ελπίζει να βρει κομμάτια από το παρελθόν του. Παρά τη θέλησή του, ο Λουκάς γίνεται συνεργάτης της Φοίβης και μπλέκεται στα διάφορα κόλπα του επαγγέλματος. Στη διάρκεια του ταξιδιού αναπτύσσεται ανάμεσά τους μια ρομαντική σχέση.

Ολύμπιον RENAULT, 18:00

Πέρα από τα σύνορα
κινηματογραφική πολιτική στην Ευρώπη και τον κόσμο

- SEE Cinema Network, το Κινηματογραφικό Δίκτυο της ΝΑ Ευρώπης
- διεθνή συνέδρια και εργαστήρια
- συναντήσεις και συνεργασίες

Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου

Δίπλα στους νέους
κινηματογραφιστές
για το μέλλον της ελληνικής κινηματογραφίας

- χρηματοδοτικά προγράμματα
- διακρίσεις-κίνητρα
- βραβεία
- υποτροφίες

Filmcenter

το εναλλακτικό δίκτυο αιθουσών

- Απόλλων, Άστρον, Τριανόν, Πτι Παλαί, Αφαία
- ελληνικός και ξένος ποιοτικός κινηματογράφος
- πολιτιστικές εκδηλώσεις

Επικοινωνία
με τους επαγγελματίες και το κοινό

- περιοδικό *ΕΚΚεντρικά*
- περιοδικό *GFC-Hellas Film*
- δικτυακός τόπος www.gfc.gr
- κατάλογοι ταινιών
- μονογραφίες σκηνοθετών
- ειδικές εκδόσεις

Ενίσχυση της ελληνικής
κινηματογραφίας
για τη δημιουργία και την ανάπτυξη

- χρηματοδοτικά προγράμματα για ταινίες μεγάλου και μικρού μήκους, ντοκιμαντέρ, κινούμενα σχέδια, ταινίες για παιδιά και νέους
- εργαστήριο σεναρίου
- στήριξη της ανεξάρτητης παραγωγής και του Έλληνα δημιουργού

Προώθηση της ελληνικής ταινίας
στην Ελλάδα και το εξωτερικό

- προώθηση και διαφημιστική προβολή
- υποστήριξη της διανομής στις αίθουσες
- πωλήσεις στην Ελλάδα και τις διεθνείς αγορές
- προβολή και προώθηση στα διεθνή φεστιβάλ
- αξιοποίηση ευρωπαϊκών προγραμμάτων
- οργάνωση αφιερωμάτων, αναδρομών και εκδηλώσεων

στηρίζοντας τον ελληνικό κινηματογράφο

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου

Πανεπιστημίου 10, 10671 Αθήνα • Τηλ. 010-3631733, 010-3634586, Fax: 010-3614336 • www.gfc.gr • e-mail: info@gfc.gr

Αναζητώντας μια χαμένη συλλογικότητα

Χάρης Παπαδόπουλος, Πρόεδρος της Εταιρίας Ελλήνων Σκηνοθετών

Είστε ενάμιση χρόνο στο προεδρείο της εταιρίας Ελλήνων σκηνοθετών. Ποια είναι η μέχρι τώρα εμπειρία από τη θέση αυτή;

Δεν αισθάνομαι συνδικαλιστής, αισθάνομαι καλλιτέχνης που υπερασπίζομαι κι εγώ και οι συνεργάτες μου τη χαμένη συλλογικότητα. Δυστυχώς δεν υπάρχει συλλογικότητα σήμερα. Υπάρχει ένας ατομικισμός, ο οποίος έχει κυριεύσει τα πάντα: «Η δικιά μου ταινία, το δικό μου παιδί, ο δικός μου Θεός». Γι' αυτή λοιπόν τη συλλογικότητα είναι που μένουμε εδώ και δίνουμε τη μάχη. Από κει και πέρα είμαστε ένα διοικητικό συμβούλιο εδώ κι ενάμιση χρόνο, που προσπαθούμε να αλλάξουμε κάποιες νοοτροπίες και να δείξουμε μια εικόνα της εταιρίας Ελλήνων σκηνοθετών που της αξίζει. Γιατί οι Έλληνες σκηνοθέτες είναι καλύτεροι από τη φήμη τους. Τη μάχη αυτή τη δίνουμε σε πολλά μέτωπα. Έχει ανοίξει μια βεντάλια, είτε αυτό το μέτωπο είναι θεσμικό, είτε αυτό είναι πολιτιστικό. Από κει και πέρα ο καλλιτέχνης είναι μια μοναχική ιστορία. Είναι ένας διαρκής αγώνας που με γοητεύει κι εμένα πάρα πολύ προσωπικά και πιστεύω ότι είναι πιο γοητευτικό ίσως ακόμα και από το να κάνεις μια ταινία.

Πείτε μου κάποιες συγκεκριμένες δραστηριότητες που ανέλαβε η εταιρία σ' αυτό το διάστημα.

Καταρχήν είμαστε και φέτος στο φεστιβάλ μ' ένα περίπτερο που σκηνογράφησε η Τίτη Κυριακίδη και στο οποίο χορηγός είναι η Kodak, βγάλαμε κι ένα συλλεκτικό CD που άρεσε πολύ πέσει και το κάναμε και φέτος μ' ένα μουσικό κομμάτι από κάθε ελληνική ταινία. Αυτά είναι έργα βιτρίνας που όμως χρειάζονται. Από κει και πέρα γίνανε και πολλά άλλα πράγματα ουσίας. Έχουμε ιδρύσει ένα τμήμα μελετών στο οποίο υπεύθυνος είναι ο Διαμαντής Λεβεντάκος, ο συνάδελφος σκηνοθέτης και θεωρητικός και που αυτό το τμήμα μελετών κάνει διημερίδες πάνω στον κινηματογράφο, ανοίγει θέματα με συζητήσεις στην Εταιρία, ετοιμάζει ένα περιοδικό με τίτλο «Οπτικοακουστική κουλτούρα» και θα κάνει συνέδρια και έρευνες. Αυτό εί-

ναι ένα βασικό θέμα.

Κάναμε με το δίκτυο δημοτικών κινηματογράφων του υπουργείου πολιτισμού και σε συνεργασία με το ελληνικό κέντρο κινηματογράφου την εκδήλωση «Ο δημιουργός σε πρώτο πλάνο», στο οποίο 40 ταινίες γυρίζουν όλη την Ελλάδα και που κι αυτό θα συνεχιστεί. Ετοιμάζουμε επίσης μια σειρά μονογραφιών για τους Έλληνες σκηνοθέτες. Έχει χρέος η εταιρία να καταγράψει το έργο των Ελλήνων δημιουργών. Κι αυτό αρχίζει από φέτος με πρώτους έξι τους Νίκο Νικολαΐδη, Νίκο Παναγιωτόπουλο, Γιώργο Πανουσόπουλο, Κώστα Φέρρη, Δήμο Θεό και Γιώργο Σταμπουλόπουλο. Θα ακολουθήσουν άλλοι έξι και μιας και έχει μπει και το υπουργείο πολιτισμού σ' αυτήν την έκδοση, θα το παρουσιάσει ο υπουργός και μαζί θα γίνει μια εκδήλωση με τις ταινίες των σκηνοθετών. Θεσμικά θέτουμε το 1,5% από τα ιδιωτικά κανάλια για τα πνευματικά δικαιώματα και θα το διεκδικήσουμε αυτό και νομικά. Έχει ανοίξει επίσης ένας διάλογος με το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου και το νέο του πρόεδρο, που ήδη ήταν πετυχημένος σ' έναν άλλο τομέα και που του ευχόμαστε καλή επιτυχία. Ανοίγουμε δηλαδή πολλά θέματα, πολλά μέτωπα και υπάρχει ένα συμβούλιο που δουλεύει από το πρωί ως το βράδυ. Όταν κάποιος σε επιλέγουν πρέπει και να δουλεύεις. Μπορεί να μην υπάρχει χρόνος για τίποτε άλλο, έχει όμως αυτό που κάνουμε μια μεγάλη γοητεία.

Άρα να πούμε ότι η εμπειρία μέχρι τώρα είναι θετική; Τις καλύτερες συνεργασίες στον κινηματογραφικό χώρο τις έχω κάνει με τους Έλληνες σκηνοθέτες. Ήταν οι πιο δημιουργικές συνεργασίες. Έχω δουλέψει σε πολλά κομμάτια μιας ταινίας, στην παραγωγή, σαν βοηθός, στο casting και με γοητεύει πολύ να κάνω γενικά πράγματα γύρω από τους σκηνοθέτες. Άλλους τους ενδιαφέρει μόνο η προσωπική τους πορεία. Επίσης το ότι είναι ένα συμβούλιο το οποίο είναι δημιουργικό και με νέους ανθρώπους, όχι ότι είναι η ηλικία το πρόβλημα, αλλά έχουν διάθεση και όλοι μαζί προχωράμε για να κάνουμε καλύτερα τα πράγματα και να παραδώσουμε μια Εταιρία αξιοζήλευτη στην ελληνική κοινωνία και που πιθανώς να συνεχίσει μ' ένα άλλο συμβούλιο. Δε θα σώσουμε εμείς τον κόσμο. Από κει και πέρα πρέπει οι ίδιοι οι σκηνοθέτες να έχουν αυτή την αίσθηση της συλλογικότητας, ότι όλοι μαζί μπορούμε. Γι' αυτό και κάνω έκκληση στα σωματεία και στο εδώ σωματείο της Βορείου Ελλάδας και στο σωματείο παραγωγών να γίνει μια ενωτική κίνηση. Εδώ ο Κωστόπουλος της Alpha Bank κι ο Καρατζάς της Εθνικής ενώθηκαν. Πρέπει όλοι μαζί να διεκδικήσουμε το καλύτερο. Και το καλύτερο είναι αυτό που θα φέρει την ανάπτυξη και τη συνέχεια στον ελληνικό κινηματογράφο. Θα 'θελα να κλείσω με μια φράση του μεγαλύτερου Έλληνα σκηνοθέτη παγκοσμίως φήμης, του Αγγελόπουλου, μια λέξη ορόσημο: «Συνεχίζουμε».

Πείτε μας και δυο λόγια για το φεστιβάλ Θεσσαλονίκης.

Θα πρέπει κάποτε να ξεκαθαρίσουμε τα πράγματα ότι δηλαδή το φεστιβάλ είναι διεθνές. Δίνει την ευκαιρία σε νέους ανθρώπους, στο νέο βλέμμα και πρέπει να παραμείνει έτσι. Η ταύτιση κρατικών βραβείων και φεστιβάλ είναι λάθος. Πρέπει κάποτε να αποκοπεί αυτό το πράγμα. Τα κρατικά βραβεία πρέπει να είναι η κορυφαία εκδήλωση στο τέλος του χρόνου και μπορεί να γίνεται είτε στην Αθήνα είτε στη Θεσσαλονίκη. Πολλά πράγματα πρέπει να γίνονται στη Θεσσαλονίκη κι εγώ είμαι υπέρ στο να γίνονται εδώ στο Μέγαρο Μουσικής. Έτσι όπως είναι τώρα, το ένα λειτουργεί εις βάρος του άλλου και κανένα δεν αναπτύσσεται. Αλλά μπορεί να παραμείνει ένα πανόραμα και να ενισχυθεί η αγορά, όπως έγινε φέτος. Το φεστιβάλ δηλαδή έκανε το τμήμα ελληνικών ταινιών με το οποίο συνεργαζόμαστε, και μάλιστα μαζί, στο ίδιο περίπτερο. Αυτό δεν είναι υπέρ της ελληνικής ταινίας;

Συνέντευξη: Βαγγέλης Ρητάς

F7M

FilmFM

radio 89.4

Το φεστιβάλ σιουν αέρα!

3-19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2001

42ο

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

PHOTOTECH

ΔΙΚΤΥΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ - ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ - ΚΑΒΑΛΑ

smile!

έγχρωμες φωτογραφίες σε

Πάροδος Αρύντα 1, 56431 Ηλιούπολη, Θεσσαλονίκη
Τηλ. 031.600308, Fax. 031.604307, e-mail: phototech@phototech.gr, www.phototech.gr

NEW YORK COLLEGE

Fully Recognized by the
State University of New York, New Paltz & ESC

Για πρώτη φορά
στη Θεσσαλονίκη
σπουδές πανεπιστημιακού
επιπέδου στον τομέα
του ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
και της ΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ

TELEVISION AND FILM STUDIES
- Bachelor σε τέσσερα χρόνια

Διδάσκουν τα μεγαλύτερα ονόματα
στο χώρο της τηλεόρασης
και του κινηματογράφου

Παναγιώτης Βούλγαρης

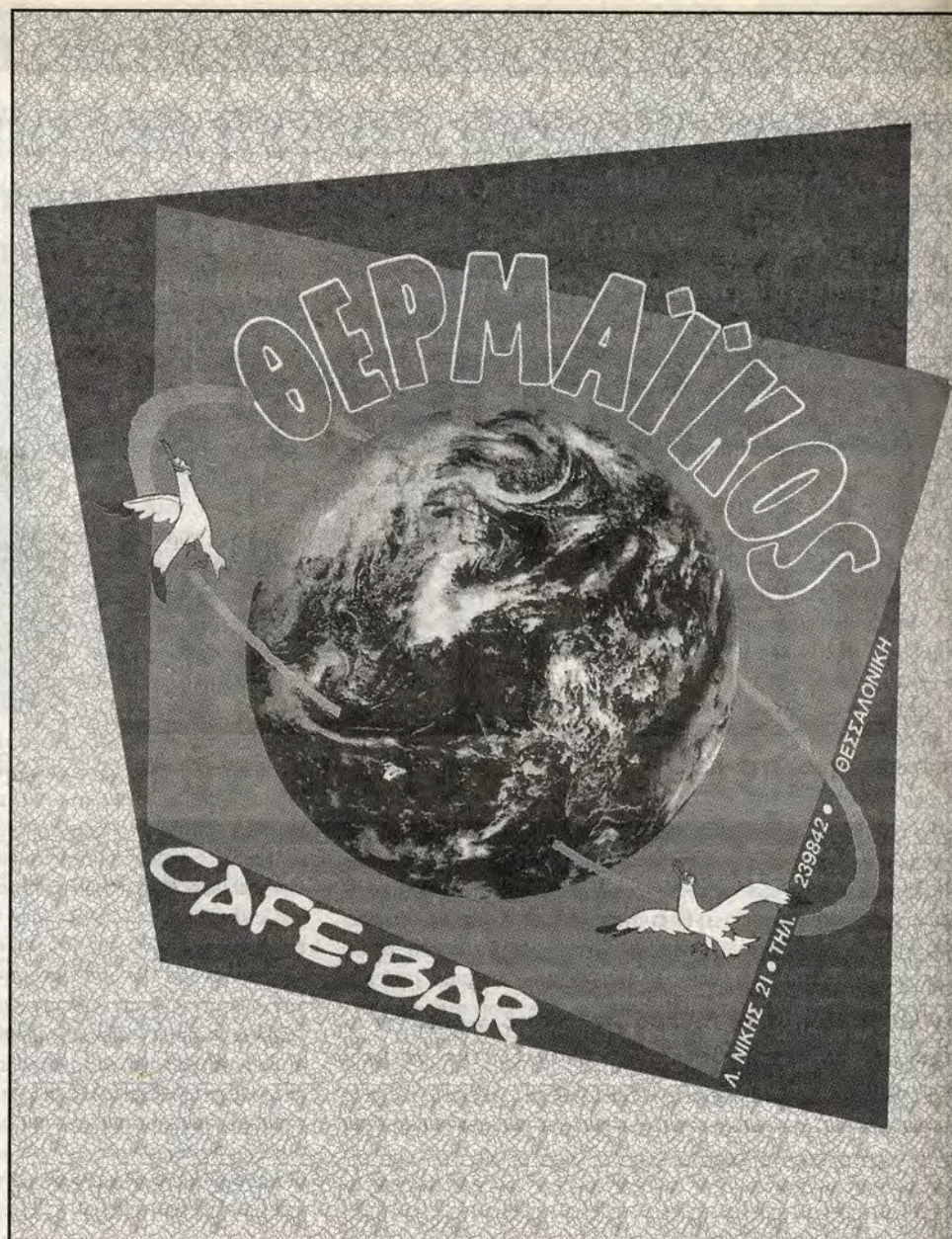

Κώστας Κόστομαρτζης

Αντώνης Κόκκινος

Πληροφορίες-εγγραφές: N.Y.C., Κατοική 6 & Παπαναστασίου, Θεσσαλονίκη
τηλ. 835211, e-mail: nyeth@nyc.gr

42ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

9-18 • ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ • 2001 • www.filmfestival.gr

ΧΟΡΗΓΟΣ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

«Είναι μερικά πράγματα στα οποία πρέπει να κάνεις πρόβα και άλλα στα οποία η πρόβα είναι να το φανταστείς και να δεις αν η φαντασία σου συμπίπτει με τη φαντασία του σκηνοθέτη. Σ' ένα road movie τα πράγματα είναι διαφορετικά. Το γύρισμα είναι ο τελικός δικαστής που αποφασίζει πως θα γίνει, λόγω των ιδιαίτερων συνθηκών, από τον καιρό μέχρι οτιδήποτε άλλο. Μπαίνουμε σε μια διαδικασία αυτοσχεδιαστική σχεδόν. Τα πιο πολλά γυρίσματα είναι έτσι.»

Γιώργος Χωραφάς

Η εμπειρία μιας συνέντευξης με τον Γιώργο Χωραφά είναι πραγματικά μια μοναδική εμπειρία. Μιλώντας χαμηλόφωνα διακρίνεις έναν άνθρωπο ιδιαίτερα ευγενή. Παράλληλα έναν άνθρωπο ενθουσιώδη με το σινεμά με το οποίο μοιάζει να έχει μια σχέση πάθους. Και όταν ξεκινά να μιλά για τα πράγματα που του αρέσουν γίνεται πιο εκδηλωτικός, πιο συναισθηματικός και τότε το χαρτί δεν μπορεί να χωρέσει όλα όσα λέει. Αυτή είναι μόνο μια απόπειρα...

Είναι η δεύτερη φορά που συνεργάζεστε με τον Ανδρέα Πάντζη. Ήταν μόνο η προηγούμενη εμπειρία από τη Σφαγή του κόκορα που σας έπεισε ή το σενάριο από το Τάμα;

Με την εμπειρία της Σφαγής του κόκορα, ο τρόπος που εργαστήκαμε, ο τρόπος που συνεργαστήκαμε στο γύρισμα, μετά το γύρισμα, οι σχέσεις που έχουμε ήταν κάτι το πολύ δημιουργικό, πολύ εγκάρδιο, πολύ ευχάριστο. Υπάρχει μια μεγάλη ζεστασιά ανάμεσά μας, σαν άνθρωποι και σαν λάτρεις του σινεμά και οι δυο μας. Όταν μου μιλούσε για την ταινία, για το Τάμα, μου άρεσε η ιδέα. Όταν το διάβασα δεν αισθάνθηκα όμως ότι ήμουν ικανός να το κάνω. Αισθανόμουν ότι καλύτερα θα ήταν να έβρισκε έναν ηθοποιό από την Κύπρο, που θα ήταν πιο κοντά στο χαρακτήρα και στη γλώσσα και στην προφορά. Συνεχίζαμε να μιλάμε για το σενάριο χωρίς να πω ότι δεν μπορούσα να το κάνω. Εν τω μεταξύ κάτι μέσα μου άρχιζε να το θέλει, να θέλει το ρόλο, να θέλει αυτό το road movie με το γάιδαρο. Η ιδέα άρχισε να μπαίνει σαν αγκίστρι μέσα μου και να μη βγαίνει. Τελικά σιγά-σιγά πλησίαζε ο χρόνος, κάπου μέσα μου ήξερα ότι θα παιδευτούμε πολύ και δεν ήθελα. Κανείς δε θέλει να παιδεύεται. Άλλωστε είχαμε ήδη παιδευτεί αρκετά με τη Σφαγή του κόκορα. Αλλά όσες αμφιβολίες και να είχα κάτι μέσα μου ήθελε παραπάνω. Και τελικά άρχισε αυτή η περιπέτεια και παιδευτήκαμε, στο τέλος όμως βγήκε κάτι που έχει μια ιδιαίτερη χάρη. Έτσι πιστεύω.

Είναι μια ταινία στην οποία εσείς σηκώνετε όλο το βάρος. Πώς δουλέψατε για να αποδώσετε αυτό το ρόλο; Με πρόβες, με συζητήσεις;

Όταν ο Ανδρέας έγραφε ακόμα το σενάριο, μου έστειλε τις διάφορες εκδοχές, εγώ τις διάβαζα, έκανα παρατηρήσεις και κάποια στιγμή βρεθήκαμε στην Αθήνα και ξαναείδαμε όλο το σενάριο. Όλες αυτές οι παρατηρήσεις που έκανα, αφορούσαν τον τρόπο που έβλεπα τον Ευαγόρα, το χαρακτήρα του έργου και το ξεδίπλωμα της ιστορίας του. Δεν κάναμε πρόβες, δεν κάναμε δοκιμαστικά, αλλά είχαμε πολλές συζητήσεις, όπως είπα, πάνω στο σενάριο από δυο χρόνια πριν. Λίγες στην αρχή και όσο πλησίαζε περισσότερες. Και τελικά έφτασα στην Κύπρο δυο τρεις εβδομάδες πριν τα γυρίσματα, άρχισα να ξανακάνω μάθημα τα κυπριακά, είδαμε το πώς θα ήταν ντυμένος ο ήρωας, πώς θα κάναμε το μουστάκι, τα μαλλιά, όλα τα δοκιμαστικά. Αυτά είναι πρόβες για το σινεμά. Ειδικά σ' ένα τέτοιο έργο δεν κάνεις πρόβες όπως κάνεις στην Οικογενειακή γιορτή ή μια ταινία του Μάικ Λι για παράδειγμα που κάνει πρόβες για να το γράψει το έργο. Στην πρώτη ταινία του Ανδρέα αυτό γι-

νότανε. Καθόμασταν με τη Βαλέρια μαζί και ψάχναμε για τις διάφορες σκηνές πώς θα τις κάναμε, από τι γωνία θα τραβήξουμε κι όλα αυτά στο λόμπι του ξενοδοχείου κι όλοι μας κοιτούσαν και μας περνούσαν για τρελούς.

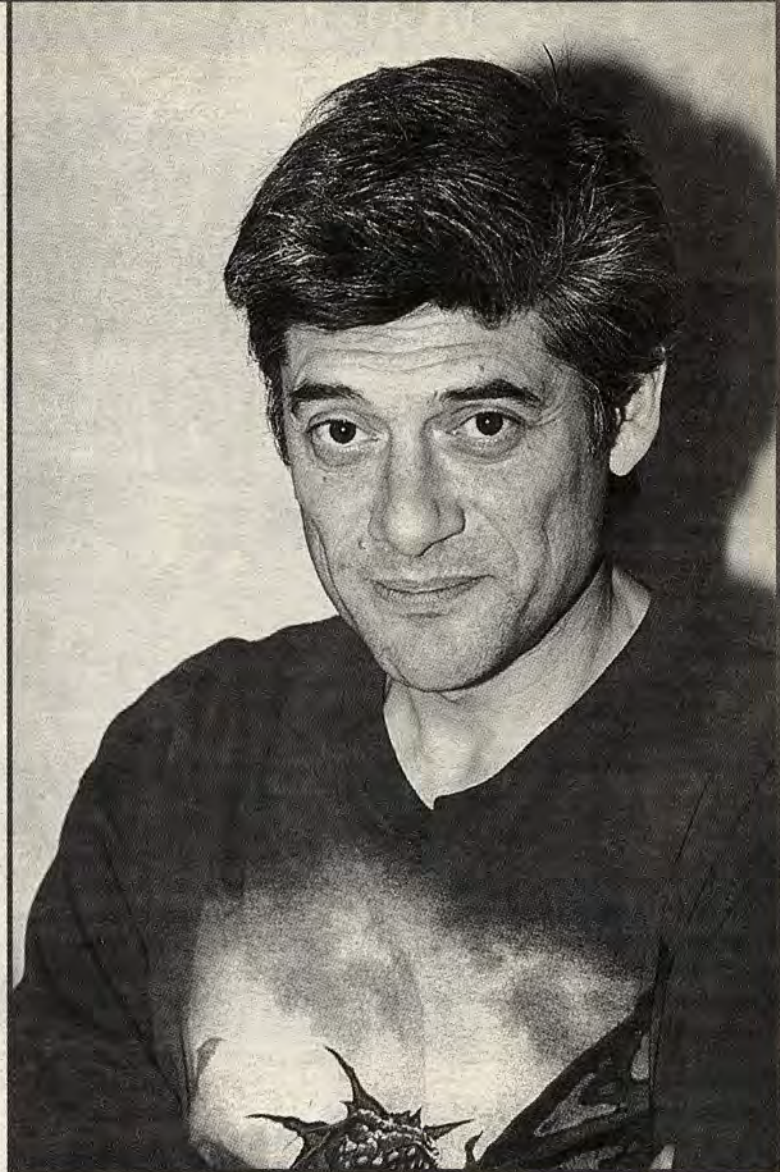
Ξανά συνεργασία και με τη Βαλέρια Γκολίνο. Αυτή τη φορά πώς ήταν η εμπειρία;

Έχω την αίσθηση ότι και την πρώτη φορά την ήξερα. Είχαμε μια άμεση οικειότητα. Και αυτό κυρίως επειδή αυτή το δημιουργούσε. Γιατί έχει μεγάλη αμεσότητα, έχει μεγάλη γενναιοδωρία και αυθεντικότητα. Δεν κρύβεται, αποκαλύπτεται. Αποκαλύπτει τον εαυτό της και ο μόνος τρόπος να σταθείς απέναντί σ' έναν τέτοιο άνθρωπο είναι να αποκαλύπτεις κι εσύ τον εαυτό σου. Κι αυτό είναι κάτι σημαντικότατο που νομίζει κανείς ότι το έχουν όλοι οι ηθοποιοί αλλά δεν το έχουνε στην πραγματικότητα τόσο. Παρατηρώ ότι όσο πιο πολύ μια ιστορία είναι δυνατή, όσο το καλλιτεχνικό πρότζεκτ είναι δυνατό, τόσο πιο πολύ έχουν μια τάση όλοι οι συντελεστές να αποκαλύψουν τον εαυτό τους. Αν όχι, όλοι είναι επιφυλακτικοί.

Πώς ήταν οι συνθήκες στα γυρίσματα ειδικά σε σχέση με την εμπειρία σας με την Ευρώπη αλλά και την Αμερική.

Στην Ευρώπη και στην Αμερική, αλλά και στην Ελλάδα απ' όσο θυμάμαι με το Κουαρτέτο σε τέσσερις κινήσεις και το Peppermint, τα πράγματα είχαν μια δομή αρκετά επαγγελματική. Υπάρχουν βέβαια δυσκολίες αλλά όλα γίνονται τις περισσότερες φορές στην ώρα τους, κάτι σαν «στρατός». Στην ταινία του Ανδρέα μπορεί να ήμασταν σε κάποιο συγκεκριμένο μέρος από τα ξημερώματα και να μη μπορούσαμε να βρούμε το χώρο που απαιτούνταν για να καλύψουμε την άσφαλτο ή να παραγγείλουμε νερό ή να μαζευτεί όλος ο κόσμος. Αυτά είναι πράγματα που δεν μπορούν να συμβούν σε μια παραγωγή στην Αμερική ή στη Γαλλία ή στην Ισπανία. Εκεί συνέβαινε κάθε μέρα, γιατί έτσι επέβαλαν οι συνθήκες. Οι άνθρωποι έρχονταν με την καλή τους θέληση, μερικοί είχαν εμπειρία στο σι-

“Το λιμάνι είναι το ιδεώδες μέρος για το φεστιβάλ, είναι όπως λέει ο Μποντλέρ «πρόσκληση σε ταξίδι». Αυτό μπορεί να το πει κανείς και για το καράβι και για το σινεμά. Και για το κοινό αλλά και μεταφορικά για το γύρισμα που είναι ένα ταξίδι με φουρτούνες.”

νεμά, άλλοι όχι, αλλά όλοι θέλανε να βοηθήσουν. Τα πράγματα ήταν πολύ ρευστά. Αλλά στο τέλος κάτι βγαίνει. Δεν είναι το ίδιο πράγμα, το οργανωμένο που το κάνουμε και το κάνουμε πολύ γρήγορα και βγαίνει προϊόν. Εδώ δε βγαίνει προϊόν, αλλά αν αποφασίσεις να πας ταξίδι με αυτήν την ταινία, είναι ένα πραγματικό ταξίδι, το οποίο θα σου προσφέρει πράγματα ασυνήθιστα, πράγματα που δε θα συναντούσες. Χωρίς να κάνω σύγκριση, γιατί ο καθένας έχει το δικό του στιλ, είναι σαν το σινεμά του Αγγελόπουλου, που όταν χαλαρώσεις στο κάθισμα και αποφασίσεις να φύγεις ταξίδι μαζί με την ταινία είναι μοναδικό. Εμένα αυτές είναι οι ταινίες που με ταξιδεύουν. Δεν με ενδιαφέρει μια ταινία να με διασκεδάσει και να λαχανιάζω μέσα μου.

Δουλεύετε στην Αμερική, δουλεύετε και στην Ευρώπη. Αυτόν τον καιρό με τι ασχολείστε;

Δουλεύω για μια ταινία για τη γαλλική τηλεόραση που διαδραματίζεται στις Άλπεις, ένα ψυχολογικό θρίλερ. Είναι ένα ενδιαφέρον σενάριο, από τα διασκεδαστικά αυτή τη φορά. Έχω μια άλλη ταινία που βγαίνει τώρα στην Ισπανία, μια αρκετά ενδιαφέρουσα νουάρ ταινία. Από Ελλάδα έχω προτάσεις και υπάρχει η θέληση να γίνει κάτι. Υπάρχουν όμως προβλήματα στην Ελλάδα λόγω της γραφειοκρατίας αλλά και της έλλειψης χρημάτων. Κι αυτά κουράζουν λίγο ειδικά σε κάτι που είναι τόσο σιθέραιο όσο το σινεμά. Είναι κρίμα που οι κυβερνήσεις στην Ελλάδα δε δίνουν αρκετά λεφτά για το σινεμά, έτσι ώστε να υπάρχει οξυγόνο που να βοηθάει στην άμιλλα αντί να υπάρχει ο ανταγωνισμός.

Έχετε έρθει ξανά στη Θεσσαλονίκη και στο φεστιβάλ. Πείτε μας λίγα λόγια γι' αυτό.

Έχω βραβευθεί στο φεστιβάλ, ήμουν στην κριτική επιτροπή, έχω παρουσιάσει τελετή λήξης, αρχίζω να έχω μια προϊστορία με το φεστιβάλ. Η Θεσσαλονίκη ήταν πάντα προορισμός μας, όταν φεύγαμε από τη Γαλλία με το αυτοκίνητο και περνώγαμε από τη Γιουγκοσλαβία – και πάντα είχαμε κάποιο ατύχημα στη Γιουγκοσλαβία – και φτάναμε εδώ όπου ήταν ένα μέρος της οικογένειάς μου. Στο φεστιβάλ πρώτη φορά ήρθα με τη Σφαγή του κόκορα και τώρα που έρχομαι βλέπω ότι έχει γίνει κούκλα! Τώρα με αυτές τις ανανεωμένες αποθήκες του λιμανιού, είναι πολύ πιο σικ, αλλά και πολύ πιο ζεστά, πιο εγκάρδια, πιο μαζεμένα. Είναι ένα πραγματικό φεστιβάλ που έχει μια καρδιά που χτυπάει. Ίσως χτυπάει πολύ δυνατά κάποιες φορές.

Συνέντευξη: Βαγγέλης Ρητάς

Κυκλοφορεί

Εκδόσεις
Κοχλίας

ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΟΛΔΑΤΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΝΑΣ ΑΙΩΝΑΣ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

1ος ΤΟΜΟΣ
1900-1970

Εκδόσεις
Κοχλίας

ΧΟΡΗΓΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ

ΒΙΒΛΙΟΡΥΘΜΟΣ

Βασ. Ηρακλείου 47, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

RENAULT

ΕΦΕΥΡΕΤΕΣ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ

...για τη χειμερινή κινηματογραφική σεζόν
σας προτείνουμε πρώτες προβολές Renault!

ΟΛΥΜΠΙΟΝ
RENAULT

Το απόγευμα ενός βασανιστή Dupa amiaza unui tortionar του Lucien Pintilie (Ρουμανία/Γαλλία, 2000)

Τους απόηχους και τα παρεπόμενα της δικτατορίας του Τσαουσέσκου καταγράφει στην τελευταία του ταινία ο Lucien Pintilie. Κεντρικό πρόσωπο σ' αυτήν είναι ο Frant Tandara, ένας πρώην βασανιστής στις φυλακές της Ρουμανίας. Τώρα είναι έτοιμος να ομολογήσει τα αδικήματα που έχει διαπράξει. Αποδέκτες της "εκ βαθέων" εξομολόγησής του είναι μια δημοσιογράφος και ένας πρώην πολιτικός κρατούμενος. Θα συναντηθούν μαζί με τον εξομολογούμενο στο σιδηροδρομικό σταθμό του Giurgiu, όπου για μεγάλη τους έκπληξη ο Tandara θα τους υποδεχτεί κρατώντας μια ανθοδέσμη. Όμως η απολογία του βασανιστή γρήγορα θα καταστεί προβληματική: τον απολογισμό του ξεκινά μιλώντας για τις λιγότερο ενδιαφέρουσες στιγμές της ζωής του (την σχέση του με το στρατιωτικό πατέρα του), την εκπαίδευση του, τις εμπειρίες του πολέμου. Τα προβλήματα επιτείνονται όταν το κασετόφωνο, που καταγράφει τα λόγια του, παύει να λειτουργεί. Η απόπειρα της δημοσιογράφου να τον πιέσει και να εκμαιεύσει τα σκοτεινά σημάδια της καριέρας του προκαλεί τις αντιδράσεις της γυναίκας του βασανιστή: ζητά από τους ανακριτές του να πάψουν να βασανίζουν τον άνδρα της.

Θέτοντας ως κεντρικό χαρακτήρα της δραματικής πλοκής ένα αμφιλεγόμενο πρόσωπο, ένα βασανιστή, την "σιδηρά χείρα" ενός καταπιεστικού καθεστώτος, ο σκηνοθέτης επιχειρεί μία διερεύνηση των τραυμάτων και των ανοικτών πληγών του παρελθόντος. Εξετάζει και τις δύο πλευρές, τόσο τους καταπιεζόμενους όσο και τους καταπιεστές, δίδοντας το λόγο ακόμα και σ' αυτούς που δέχονται στα αλήθεια να ξεχάσουν (τους βασανιστές). Η ευθύνη, η ενοχή, η τραυματική παιδική ηλικία στοιχειώνουν τις εικόνες της ταινίας.

Η ταινία έκανε την πρεμιέρα της στο φεστιβάλ Βενετίας του 2001, βασίζεται δε σ' ένα βιβλίο στο οποίο ένας από τους 1700 βασανιστές του καθεστώτος Τσαουσέσκου εκθέτει τις εμπειρίες του.

Δ.Μ.

Κυριακή 18 Νοεμβρίου, Cine Τόνια Μαρκετάκη, 18:00

Lucien Pintilie

[...] Στην Ρουμανία, μόλις πρόσφατα έχει εκδοθεί ένα βιογραφικό λεξικό των βασανιστών, στο οποίο εμφανίζονται 1700 ονόματα (και είναι συμπληρωμένο με ορισμένες εξαντλητικές βιογραφίες).

[...] Δέκα χρόνια μετά την πτώση του κομμουνισμού στη Ανατολή, πως μπορούμε να μεταφέρουμε τη ζωή ενός βασανιστή στην οθόνη; Ποιο είναι το πιο ενδιαφέρον κομμάτι της ζωής του; Το πιο σκοτεινό; Αυτό που τον έκανε να γίνει ένα τρομακτικό εργαλείο στα χέρια του καθεστώτος;

[...] Η αντίθετα ποιο είναι το ανθρώπινο μέρος του εαυτού του; Αυτό που τον έκανε να μετανιώσει και τον ώθησε να εξομολογείται έως του σημείου της απόγνωσης;

[...] Ο απολογισμός της ζωής του είναι φρικτός, παράξενος και απωθητικός, όμως ταυτόχρονα είναι και γοητευτικός. Όμως αποφάσισα να τον σεβαστώ και να μην τον λογοκρίνω, όπως κάνουν η γυναίκα και ο υιός του Tandara (και στην πραγματικότητα και στην ταινία) όπως και οι ηλίθιοι έφηβοι που προσοιωνίζουν έναν εθνικιστικό φασισμό.

[...] Ο τρόμος μπορεί να μεταφερθεί μόνο μέσω των λέξεων, των οποίων η δύναμη με την οποία ενεργοποιούν την φαντασία είναι απεριόριστη.

(δηλώσεις στον κατάλογο και στην εφημερίδα του φεστιβάλ Βενετίας 2001. Απόδοση: Δημήτρης Μπάμπας)

Συνθήματα / Slogans

του Gjergj Xhuvani (Αλβανία/Γαλλία, 2001)

Ένας νεαρός καθηγητής βιολογίας, ο Andrea, εγκαταλείπει τα Τίρανα για ένα απομακρυσμένο χωριό. Εκεί καλείται να διδάξει στο τοπικό δημοτικό σχολείο. Όμως γρήγορα διαπιστώνει ότι η τοπική εξουσία δεν ενδιαφέρεται ιδιαίτερα, ούτε για τις επιστημονικές του ικανότητες, ούτε για τις επάρκειά του ως δασκάλου. Αυτό που απασχολεί την τοπική ηγεσία του κόμματος είναι η ικανότητά του να συνθέτει πολιτικά συνθήματα, τα οποία να αποδίδουν με πιστότητα, ακρίβεια και συντομία τις αρχές και τα ιδανικά του κόμματος. Τα συνθήματα αυτά "γράφονται" με λευκές πέτρες στις πλαγιές των γύρω λόφων, μεταδίδοντας έτσι τα μηνύματα του κόμματος στους κατοίκους της περιοχής. Η προαναγγελλόμενη επίσκεψη ενός υψηλόβαθμου στελέχους του κόμματος προκαλεί ένταση και εγρήγορση στην τοπική ηγεσία, η οποία αποφασίζει να εντυπωσιάσει τον σημαντικό επισκέπτη με τα "μεγαλειώδη" συνθήματα.

Τοποθετημένη χρονικά στα τέλη της δεκαετίας του 70 -την εποχή δηλαδή που μεσουρανούσε στην πολιτική ζωή της Αλβανίας ο Εμβέρ Χότζα- η ταινία αποτελεί μια κωμωδία, ένα νοσταλγικό σχόλιο μιας περασμένης εποχής. Το κωμικό της οργανώνεται γύρω από τον πολιτικό παραλογισμό ενός αυταρχικού καθεστώτος. Αντιμέτωπο μ' αυτό τον παραλογισμό βρίσκεται ο νεαρός δάσκαλος, καθώς προσπαθεί να εκτελέσει τα διδακτικά του καθήκοντα. Η σκηνοθεσία αποφεύγει τις υπερβολές, επιλέγοντας μια προσέγγιση περισσότερο ευαίσθητη και ίσως νοσταλγική. Ο σαρκασμός και η ειρωνεία καθώς καταγράφει τον παραλογισμό του απολυταρχικού καθεστώτος μοιάζουν να συνιστούν έναν ιστορικό απολογισμό.

Γνωστός από προηγούμενο φεστιβάλ (όπου προβλήθηκε η εξαιρετική μικρού μήκους Funeral Business, 1999) ο Gjergj Xhuvani είναι ο πρώτος Αλβανός σκηνοθέτης που συμμετείχε στο φεστιβάλ Καννών (Δεκαπενθέμερο των Σκηνοθετών). Η ταινία έφυγε από τις Κάννες με το βραβείο Prix de la Jeunesse.

Δ.Μ.

Κυριακή 18 Νοεμβρίου, Cine Τόνια Μαρκετάκη, 11:00

Gjergj Xhuvani

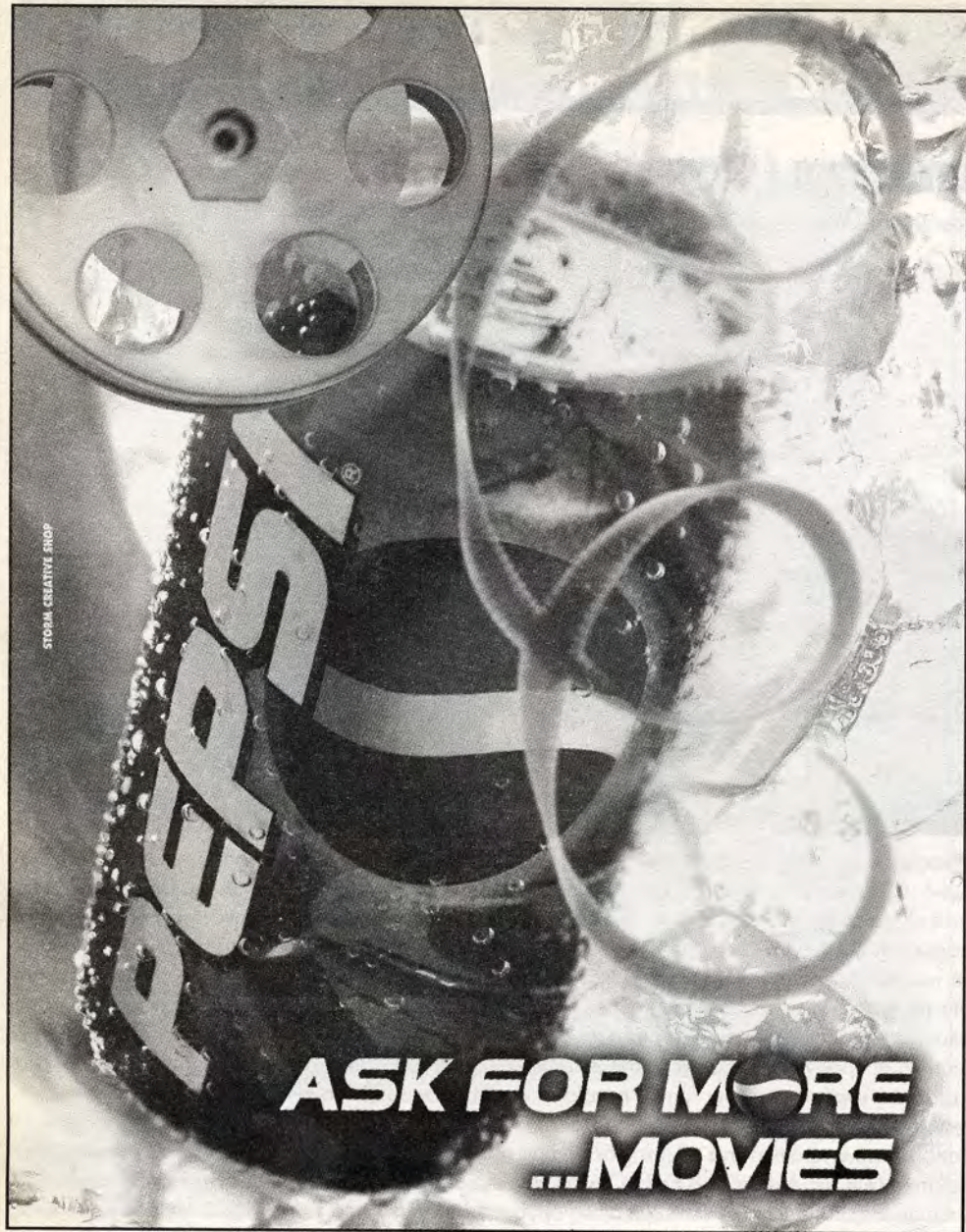
[...] Αρχικά, σκέφτηκα να έχω ένα θέμα πολύ πρωτότυπο σχετικά με το κομμουνιστικό σύστημα των ανατολικών χωρών και ειδικότερα της Αλβανίας. Η ταινία αυτή είναι μια ταινία πάνω στην δικτατορία. Είμαι Αλβανός, έζησα στην Αλβανία και, ως εκ τούτου, γνωρίζω καλά την Αλβανική δικτατορία. Έτσι αποφάσισα να φτιάξω αυτήν την ταινία που θα απευθύνεται στους Βαλκάνιους όλου του κόσμου και θα εξετάζει το πρόβλημα της δικτατορίας. Γιατί όλες οι χώρες της Βαλκανικής έχουν βιώσει τη δικτατορία. Ίσως όχι την δικτατορία του κομμουνισμού, αλλά σίγουρα κάτι παρόμοιο. Επίσης, σ' όλο τον δυτικό κόσμο, αυτό είναι ένα πρόβλημα που οι νέοι αντιμετωπίζουν κάπως ρομαντικά. Τα Συνθήματα είναι μια ταινία για τα δικαιώματα του ανθρώπου και αυτό που μου αρέσει περισσότερο μέσα σ' αυτήν την ταινία είναι η δυνατότητα που έχω να εξηγήσω τον παραλογισμό της δικτατορίας με έναν τρόπο αστείο και ευχάριστο. Πρόκειται για ένα έργο πραγματικό.

[...] Η κατάσταση στον Αλβανικό κινηματογράφο δεν είναι η καλύτερη, αλλά δεν είναι και εντελώς άσχημη. Είναι κανονική. Υπάρχει χρηματοδότηση για 3-4 ταινίες το χρόνο (είτε μυθοπλασίας είτε ντοκιμαντέρ), για μία ταινία κινουμένων σχεδίων καθώς και δύο μικρού μήκους για νέους σκηνοθέτες. Για τις ταινίες μυθοπλασίας η Αλβανική κυβέρνηση συνεισφέρει το 30%, ενώ για τις υπόλοιπες δίνει ολόκληρο το ποσό. Ευτυχώς, υπάρχουν και συμπαραγωγές με ευρωπαϊκές χώρες, όπως η Γαλλία και η Ιταλία.

[...] Πρώτα απ' όλα, είμαι Βαλκάνιος. Η Αλβανία είναι μέρος των Βαλκανίων και η Θεσσαλονίκη το κέντρο τους. Αυτό που σκέφτομαι είναι ότι στα Βαλκάνια έχουμε ένα μεγάλο πρόβλημα, γιατί οι σκηνοθέτες βλέπουν τις ταινίες μονοδιάστατα. Πάντως, πρέπει να είμαστε και κάπως επειkeίς με τους κινηματογραφιστές. Και βλέπω ότι υπάρχουν στα Βαλκάνια και ειδικά στην Ελλάδα-πολύ αξιόλογοι δημιουργοί. Έχω δει πολλές ελληνικές ταινίες σε διάφορα βαλκανικά φεστιβάλ και δηλώνω οπαδός των νέων Ελλήνων σκηνοθετών.

Συνέντευξη: Γιάννης Παλαβός

L'INSTITUT FRANÇAIS
SOUTIENT
LE FESTIVAL
DE THESSALONIQUE

ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ
ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ
ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

420 ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

τα μεγάλα κρασιά της μεγάλης οθόνης

Evaggelos Ioannidis a.e.

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Χειμώνας, μαύρα χάλια Invierno mala vida

του Gregorio Cramer (Αργεντινή, 1997)

Παταγονία. Στις εσχατιές το κόσμου. Ο νότος της Αργεντινής. Έρημη χώρα, χωρίς την ανθρώπινη παρουσία. Εχθρική και αφιλόξενη, μαστίζεται από καταιγίδες και ανέμους. Εκεί ο Valdivia περιπλανιέται. Ζει κάνοντας μικροκλοπές και ξεδεύει τα χρήματα του στο ποτό. Ετοιμάζεται να κλέψει ένα αυτοκίνητο και το γεγονός αυτό είναι η αφορμή για την γνωριμία του με την ιδιοκτήτρια. Είναι δασκάλα κολύμβησης και τα βράδια συχνάζει σ' ένα μπαρ. Μια παράξενη σχέση αναπτύσσεται μεταξύ τους, με άτυχη όμως κατάληξη. Ο Valdivia ονειρεύεται: στα όνειρα του κυριαρχεί ένα χρυσό πρόβατο. Ένα παράξενο τηλεφώνημα τον προσγειώνει στην πραγματικότητα. Ο σενιόρ Ramenfort του ζητά επιτακτικά να βρει και να του φέρει το χρυσό πρόβατο. Ένα ταξίδι αρχίζει ο ήρωας. Αναζητώντας το ποδηγέτο ζώο, περιπλανιέται χωρίς σκοπό, χωρίς νόημα, χωρίς αιτία.

Δ.Μ.

Κυριακή 18 Νοεμβρίου, Cine Τόνια Μαρκετάκη, 20:30

Κόσμος γερανός / Mundo grua

του Pablo Trapero (Αργεντινή, 1999)

Κεντρικό πρόσωπο της ταινίας είναι ο Rulo, ένας 49χρονος άνεργος εργάτης, ο οποίος απεγνωσμένα αναζητά δουλειά. Εργάζεται προσωρινά ως χειριστής γερανού σε οικοδομή, αν και δεν έχει απολύτως καμία σχετική εμπειρία. Όμως το κάπνισμα και τα παρπάνω κιλά-τα οποία συνεπάγονται την άρνηση ασφαλιστικής κάλυψης- θα τον οδηγήσουν πάλι στην ανεργία. Η σχέση του με μια γυναίκα την Adriana αποκαλύπτει ένα ένδοξο παρελθόν για τον Rulo: ήταν μπασίστας σε μια δημοφιλή ροκ μπάντα. Οι σχέσεις του με τον 19χρονο γιο του -επίσης μουσικό σ' ένα rockabilly συγκρότημα- είναι συχνά τεταμένες. Οι συναντήσεις του με την Adriana μοιάζουν ως μια όαση στην ζωή του ήρωα. Όμως γρήγορα σταματούν καθώς ο Rulo είναι αναγκασμένος να πάει στην μακρινή Παταγονία, αναζητώντας εργασία. Ταινία πορτραίτο, αλλά και υποδειγματική σπουδή πάνω σ' ένα χαρακτήρα, το Mundo Grua διαθέτει τη δύναμη, την αυθεντικότητα, την ειλικρίνεια και την αμεσότητα των καλύτερων στιγμών του ιταλικού νεορεαλισμού.

Δ.Μ.

Κυριακή 18 Νοεμβρίου, Cine Τόνια Μαρκετάκη, 15:30

Gregorio Cramer

σκηνοθέτης της ταινίας
Χειμώνας, μαύρα χάλια

Ο ΤΟΠΟΣ

Η ταινία έχει γυριστεί στη Παταγονία, στην α-νατολική Αργεντινή: εκεί υπάρχει μόνο ένας α-ληθινός πρωταγωνιστής, ο άνεμος. Γνωρίζω την περιοχή πολύ καλά γιατί η οικογένεια μου ζει εκεί. Για μια φορά ήθελα να δείξω μία εικόνα διαφορετική από τα συνηθισμένα ευρωπαϊκά κλισέ για την Λατινική Α-μερική. Ως εκ τούτου ο άνεμος παίζει ένα σπουδαίο ρόλο. Στο βιβλίο Ταξίδι γύρω στο Κόσμο, ο συγγραφέας γράφει ότι δεν είναι σίγουρος γιατί οι πεδιάδες της Παταγονίας του δημιούργησαν τόσο ισχυρή εντύπωση. Επίσης γράφει ότι οι αρχαίοι Αι-γύπτιοι πίστευαν ότι ο γνωστός κόσμος ήταν περικυκλωμένος από αφιλόξενες και γεμάτες έρημες χώρες. Ίσως η Παταγονία ήταν μια από αυτές τις τοποθεσίες. Αν και αυτή είναι μια μά-λλον πολιτική τοποθέτηση, είναι στην πραγματικότητα μια πολ-λύ καλή περιγραφή. Αυτή η ταινία δεν είναι ένα ντοκιμαντέρ για την Παταγονία, αντίθετα η ιστορία της περιοχής αποτελεί μέρος της ταινίας μου.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ

Η υπόθεση είναι παράλογη και εκπληκτική. Ένας επιχειρημα-τίας, ο οποίος παραμένει ανώνυμος και ο οποίος ακούγεται μόνο από το τηλέφωνο προσφέρει σ' ένα άνδρα δουλειά. Ο άν-δρας, ένας αλκοολικός, με το ζόρι υπομένει το αφιλόξενο της περιοχής. Υποτίθεται ότι θα αναζητήσει ένα χρυσό πρόβατο, σύμβολο της παραγωγικότητας της Παταγονίας, το οποίο έ-χασε στην αρχή της αφήγησης. Ο άνδρας περνά το χρόνο του προσπαθώντας να πείσει τον εαυτό του ότι πρέπει "να το βρει", ωστόσο δεν παίρνει καμιά πρωτοβουλία. Η ταινία είναι για έναν άνδρα ο οποίος πολεμά ενάντια στη δική του αδυναμία. Παρόλα αυτά δεν είναι ένα ψυχολογικό πορτραί-το. Προσπαθήσαμε μάλλον να δημιουργήσουμε μια μυθοπλα-σία, ένα είδος αφήγησης, η οποία ίσως ευχαριστούσε το κοινό. Φωνές ακούγονται "εκτός πεδίου", μεταδίδοντας τις σκέψεις διαφορετικών ανθρώπων. Υπάρχει ο κεντρικός πρωταγωνιστής και επίσης δύο άλλοι σημαντικοί πρωταγωνιστές: μια γυναίκα, η οποία μιλά για μια γοητευτική ερωτική ιστορία και ένας άνδρας ο οποίος συνοδεύει τον πρωταγωνιστή, στην αναζήτησή. Ο Valdivia, ο πρωταγωνιστής είναι ένας κλέφτης, ο οποίος κλέβει πρόβατα στη Παταγονία. Είναι κάποιος ο οποίος σημα-

δεύεται από την αποτυχία. Τώρα έχει ένα συγκεκρι-μένο στόχο, όμως αναβάλλοντας τον συνεχώς, δια-λύεται. Αυτή είναι η ιδέα: κάποιος πρέπει να κά-νει κάτι, αποφεύγει να το κάνει και αυτό επη-ρεάζει την διάθεση του.

Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Έγραφα το σενάριο του Χειμώνας, Μαύρα Χά-λια (Invierno Mala Vida) με τον Matias Oks. Όλα ξεκίνησαν με τη βραβευμένη μικρού μή-κους ταινία μου Estudio para un autorretrato. Α-πό εκεί ανέπτυξα την ιδέα για μια μεγάλου μήκους ταινία. Η συγγραφή του σεναρίου μας πήρε πέντε χρόνια. Για να εξασφαλίσουμε χρηματοδότηση επίσης, άλλο τόσο. Τε-λικά ένας Γάλλος παραγωγός μου πρόσφερε ένα κεφάλαιο για να ξεκινήσω.

Τα γυρίσματα δεν διήρκεσαν πολύ, χρειαστήκαμε μόνο έξι ε-βδομάδες, ένας καλός χρόνος για γυρίσματα στην Παταγονία όπου οι αποστάσεις είναι μεγάλες. Κατά μέσο όρο, ένα πρό-σωπο ζει σε χώρο ενός τετραγωνικού χιλιομέτρου.

Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Η ταινία δεν αντιπροσωπεύει την αναζήτηση ενός αισθητικού ύφους, από την πλευρά μου. Είμαι πολύ άπειρος για να το κά-νω αυτό. Νομίζω ότι η ταινία είναι ένα παράδειγμα "σινεμά του δημιουργού" με την ευρεία έννοια του όρου. Επιπλέον η πρώ-τη ταινία κάποιου είναι πάντα μια απόπειρα για να ανακαλύψει τη δική του φωνή. Για κάποιους χρειάζεται πολλά χρόνια και πολλές ταινίες πριν βρουν το δικό τους ύφος. Η αναζήτηση α-πό μόνη της παράγει δυνατότητες. Αυτό ισχύει κυρίως για τον κινηματογράφο, ο οποίος κατά την γνώμη μου δεν είναι ένα υ-γιές περιβάλλον για φυσιολογικούς ανθρώπους. Το να γυρίζεις ταινίες είναι σαν να μάχεσαι σ' ένα πεδίο μάχης του Μεσαίωνα, σ' ένα λασιότοπο. Ορισμένες φορές λειτουργ-γεί, άλλες όχι. Επιπλέον υπάρχουν μειονεκτήματα όταν η χρη-ματοδότηση είναι πενιχρή, γιατί πρέπει να κάνεις πολλά πράγ-ματα ταυτόχρονα. Όταν κάνεις μια ταινία και θέλεις να πετύ-χεις υλοποιώντας ένα σχέδιο, χρειάζεται να παθιάσεις τον κό-σμο. Αυτό δεν είναι εύκολο, ειδικά όταν γυρίζεις μια σκηνή και σκέφτεσαι ταυτόχρονα εξακόσιες άλλες σκηνές, οι οποίες πρέ-πει να γίνουν και αναρωτιέσαι αν θα είναι καλές. Χωρίς όλους αυτούς τους τρελούς που συνεισφέρουν σε μια ταινία τίποτα δεν θα γινόταν.

(κείμενο στο κατάλογο του FORUM
του φεστιβάλ Βερολίνου 1998.
Απόδοση Δημήτρης Μπάμπας)

Pablo Trapero

σκηνοθέτης της ταινίας
Κόσμος Γερανός

ΝΕΟΡΕΑΛΙΣΜΟΣ

[...] Μ' αρέσει πολύ ο νεορεαλισμός, όμως το ασπρόμαυρο και η χρήση ερασιτεχνών ηθο-ποιών δεν ανήκει μόνο στο συγκεκριμένο κινη-ματογραφικό ρεύμα. Στις ταινίες μου υπάρχουν και άλλες επιρροές: όπως ο Τσάπλιν ή οι αισθητικές προτιμήσεις μου της στιγμής. Θέλω να αναπαραστήσω τον κόσμο της χειρονακτικής εργασίας, επειδή δεν υπάρχει κανένας που να το κάνει. Στο σινεμά του σήμερα, δεν υπάρ-χει άνθρωπος που να εργάζεται με τα χέρια. Μ' αρέσει ο κό-σμος της εργασίας. Μ' αρέσουν οι μηχανές. Η εργασία είναι συνεχώς τόσο παρούσα στην ζωή.

ΗΘΟΠΟΙΟΙ

Ο πρωταγωνιστής Luis Margani έχει παίξει επίσης και στην προηγούμενη μου μικρού μήκους ταινία, το Negocios. Μ' α-ρέσει και ήθελα να συνεχίσω μαζί του. Ήταν μια πρόκληση μια μεγάλου μήκους ταινία. Όσο για τη γαργιά της ταινίας, αυτή είναι η δικιά μου. Παρόλα αυτά στην ταινία παίζουν και επαγγελματίες ηθοποιοί, όπως η Adriana Aizemberg. Ήθε-λαν να συμμετέχουν, αν και η αμοιβή δεν ήταν πολύ καλή. Μ' αρέσει να δοκιμάζω, να αναμειγνύω επαγγελματίες και ε-ρασιτέχνες ηθοποιούς. Θα κάνω το ίδιο και στην επόμενη ταινία μου.

ΟΙ ΣΚΗΝΕΣ

Ορισμένοι λένε ότι οι σκηνές της ταινίας διαρκούν πολύ. Όταν έχω βάλει όσα θέλω σε μία σκηνή τότε αυτή τελειώνει. Δεν ήθελα να αναπτύσσονται με τον παραδοσιακό τρόπο -ει-

σαγωγή, ανάπτυξη, συμπέρασμα. Οι σκηνές είναι α-ποσπάσματα του ουσιάδους. Ως θεατής, δεν μ' α-ρέσει να μου δίδονται όλα τα στοιχεία -θέλω να συνεισφέρω και εγώ στην ταινία.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ

Ο ήρωας θα συνεχίσει να ψάχνει εργασία. Στο τέλος της ταινίας επιστρέφει [στην κατάστα-ση που βρισκόταν] στην αρχή της. Αρχικά εί-χα καταλήξει σε άλλο τέλος, όμως δεν ήθελα να παρουσιάσω με κάθε λεπτομέρεια τι γίνεται. Το τέλος είναι θλιβερό, όμως η ίδια η ταινία δεν είναι. Ε-πειδή ο Rulo θα συνεχίσει την ζωή του, χωρίς στην αλληλεγ-γύ των φίλων του. Και σ' αυτήν την αλληλεγγύη, υπάρχει η ελπίδα. Η πραγματικότητα είναι πολύ πιο σκληρή από την ταινία.

ΤΟ ΝΕΟ ΣΙΝΕΜΑ ΤΗΣ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗΣ

Η πρόσφατη εμφάνιση νέων σκηνοθετών, είναι περισσότε-ρο μία ιστορική συγκυρία, παρά ένα κίνημα αισθητικό. Οι ταινίες μας ορισμένες φορές έχουν κάποια κοινά στοιχεία, άλλες πάλι όχι. Παρόλα αυτά όμως οι ταινίες μας διαφέρουν απ' αυτές που έχουν γίνει έως πρόσφατα στο σινεμά της Αρ-γεντινής. Τώρα υπάρχει περισσότερη τεχνική εμπειρία και περισσότερες ανταλλαγές και συζητήσεις ανάμεσα σε σκη-νοθέτες και ηθοποιούς. Είναι το σινεμά μας πολύ διαφορε-τικό, απ' ένα σινεμά πολύ καλά δομημένο, όπου πρέπει να α-κολουθούνται συγκεκριμένοι κανόνες.

(δηλώσεις στην εφημερίδα L' Humanite, 2-5-2001
στο περιοδικό της UNESCO, Courier, Οκτώβριος 2000
και στο κατάλογο Φεστιβάλ Βενετίας 1999.
Απόδοση Δημήτρης Μπάμπας)

It's hard not to be apocalyptic with the end of the 42nd Thessaloniki International Film Festival so close. Run - there's only one more day of international films and two days of Greek ones. Shout - now is the time for the intense film conversations. Eat, Drink-Thessaloniki bars and restaurants will soon be a memory.

Avoiding Co-Production Fallout

Whenever big international productions with international casts are shot in Greece, they risk becoming "euro-pudding". The producers of "Anna's Summer", shot on the island of Simi, tried to avoid this result. Spanish actress Angela Molina (who has been in the international spotlight since working with Luis Bunuel in 1977) riveted attention at the festival. She spoke (over the constant din) about the new film. Meanwhile director Jeanine Meerapfel, who has filmed abroad before (in Argentina), noted that showing authentic Greece was a top priority. In a film about death and survival (heroine Anna mourns her husband), Meerapfel needed the strong light of Greece to counterbalance the darkness. The sensuality of the Mediterranean aided her in affirming life. "It's not funny when you lose someone," Molina said, adding: "The only solution is love. We have to help each other." Among the star's five current projects is a film about a legendary Spanish dancer, a subject close to heart of the daughter of a flamenco giant.

Survival Tips

In picking a cinematographer, a director would be wise to choose "only people you'd go to war with," according to John Boorman. Yesterday the director offered a lecture full of such trade secrets. He revealed a great compassion for actors - the most vulnerable people on the set. Boorman noted that he'd "kill" to be able to do what they do. Keeping the set safe and full of trust for them is necessary, or they will be forced to fall back on merely technique. Improvisation is critical. He doesn't improvise actual film scenes, but the moments "before" and "after" those in the film. In first read-throughs, Boorman asks actors to read the parts completely flat, and is amazed at how emotions snake in. Finally he reminded his audience that directors must have a reason for making a film, not just an impulse.

Box-Office Explosion

With her shock of black hair and eyes, Israeli actress Ronit Elkabetz represented "Late Marriage". The film has been an unprecedented hit in Israel since its release a few weeks ago. Elkabetz spoke in French, a language she's adapted after having realized her dream of working in France for four years (even performing in a one-woman show about Martha Graham at the Avignon Festival). She agreed to work on Dover Kosashvili's film, after hearing of his Cannes success and being ready to take on work again in her homeland.

Gourmet Sustenance

Though fighting to snag a German distribution deal and feeling weary after doing the festival circuit, Sandra Nettelbeck was rewarded with an enthusiastic reception for her food-centric "Meet Martha". In the film an introverted chef opens up to love, when she must care for her niece after her sister dies. The two main trials of the production were working with a child (she needed special attention) and food (attractive dishes are not as easy as they sound). Among the miracles on the set was the child actress' knack for memorization and the fact that everyone survived 40 degree temperatures (produced by the stoves). A saving grace was the presence of a devoted chef on the set, who kept the food beautiful and choreographed the cooking.

FIRST ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ SHOT 42nd THESSALONIKI FILM FESTIVAL SUNDAY 18 NOVEMBER 2001 • N. 102

The End is Near

Martina Gedeck

Angela Molina

Ronit Elkabetz

Nettelbeck, who has worked in television, is among the few directors who claim they are not interested in "expressing themselves". She'd rather respond to what audiences want. As for her favorite cuisine, it's definitely Italian.

History's Nightmares

Czech director Jan Hrebejk is most interested in emotions and history. With a circle of tried-and-true friends/colleagues, he's made some of the most popular films in his country lately. In picking the English title of his latest film "Divided We Fall", a clear contender was "United We Stand". His stylized comedies, though set in the past, are autobiographical. He's not very interested in Hollywood. "Better leave it to Oliver Stone."

Everything Is Wrong

Though director Dimitris Kollatos should be celebrating as he presents his eighth Thessaloniki Festival film ("Alexandros and Aishe"), he is furious. He is angry about everything having to do with the "new" Thessaloniki Festival, except its audiences. He has stooped down to participate in the "pseudo-elitist affair" to share his love story (between a Greek Orthodox man and Muslim woman) with Thessaloniki audiences. Where most Greek films are timid, the director dares to show some skin in sex scenes. "Only when it provokes is art really art," Kollatos declared. The film was six years in the making and includes Kollatos' son Alexandros in the cast. Referring to the November 17 holiday yesterday (marking the dictatorship's downfall), Kollatos gave his knife the final twist: "At least back then we lived in a visible dictatorship. Today it is much more hidden and unnoticed."

Masochistic Passions

Also heated was the introduction to Cypriot director Andreas Patzis' "Word of Honour", featuring George Chorroface. "I must be a masochist to do these things," said Patzis of his filmmaking, pointing out that his films are second only to Angelopoulos' productions in expense. He wanted to make a film about belief, because he was inspired by the lack of it today. Making a film in Cyprus is two-times the adventure of making one in Greece, he noted. Charismatic actor Chorroface lauded the passion on Patzis sets. He agreed that while there was a whiff of torture in working with the intense director (they collaborated too in 1995's "The Slaughter of the Cock"), he flourished. The entire crews' eyes are on the action, the actor noted, during shooting. The chaos and panic is a far cry from calmly waiting in a Hollywood trailer - and more conducive to magic.

Fighting Tooth and Nail

ETEKT, the film technician's union, also adapted a combative spirit, proclaiming the need for...more money. They also outlined positive projects, including a new library of film books, and a viewing center. But they prompt a question: is shouting into the microphone the only way to be heard in the local biz?

State-built Trenches

The president of Greek Television (ERT) and other officials were jollier, talking of the five billion drachmas spent on Greek films over the last eight years. (By law 1.5% of every stations' budgets must go to local film.) This year ERT backed 14 feature films, 2 documentaries and 15 shorts. Next year they will help over 30 projects with funds.

Speculations and Predictions

Crowds were wowed by surprise film "Hedwig and the Angry Itch" on Friday, not to mention the New Horizons party. Tonight the awards will be dispensed (in supposedly a record 20 minutes) at the Olympion

Theater at 8.30pm. Tomorrow Greek State Quality Awards will be showered (in under five hours if we are lucky), with tasty cash prizes.

Bohemian Outbursts

Yesterday the kind of horn band that fills Kusturica soundtracks set the mood for a chilly Provlita party. Cinephiles made the wine evaporate in about 10 seconds.

Quote/unquote:

"When LA started to look normal to me, I panicked and fled." - John Boorman, director and jury president
"It's the difference between grandma's apple juice and Coca Cola." - Director Jan Hrebejk, on European vs. US cinema

Angelike Contis

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 102 ΚΥΡΙΑΚΗ 18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2001

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

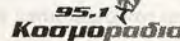
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΟΥΚΑΣ • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΟΦΙΑ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΙΤΣΗΣ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΙΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΡΑΣ,
ΣΟΦΙΑ ΜΠΑΜΡΑΤΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΒΟΣ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΝΙΚΟΣ ΡΟΥΠΑΡΙΔΗΣ, ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΡΤΑΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΚΙΑ • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΤΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

ΑΓΟΥ & ΤΕΧΝΗ